

ii) Signed by the members of Basaveshwara Co-operative Housing Society Ltd., Moogabasava and Boodihala of Bailhongal taluk, Belgaum District regarding waiving of Housing loan taken by them.

MR. DEPUTY SPEAKER:— Petitions are presented.

Discussion on the Motion of thanks

† SRI MICHAEL B. FERNANDES (Bharathi Nagar):— Sir, at the outset I would like to say that the Governor refers to the Government as my Government. I do not know whether today we need to have a Governor or the institution of the Governor at all. When I say this, I have nothing against the present Governor but I say this because the Governor has no independent machinery or no independent agency to check up how the Government works and pull up the Government if he must. Now the report he has presented, is a report which has been prepared for him by the officers and probably approved by the Cabinet in which case all that one can say is that he has in his report gone on praising the Government and that is why it has become necessary for us to find fault with that report. This has been presented by the party in power, by the treasury benches and the Governor who has no independent right to criticise the Government has said that his Government has successfully carried out this and that. Now we are meeting after six months. The Governor does not say why there was no assembly session earlier to this session. The statutory minimum, it seems to me, has been allowed by this Government which seems to have faith in democracy. During the period of six months since the last session there was an ordinance proposing nominated mayor and nominated councillors. I believe that the institution of a mayor and nomination are antipathetical and they don't go that way. According to me, a mayor is necessarily an elected person and only when he is elected that he can be called a mayor and not if he is nominated. Just because the Chief Minister is a nominated Chief Minister nominated by the Prime Minister or the President of the party he cannot go by saying that he will nominate mayors and nominate councillors. Tomorrow he might nominate MLAs, and MPs. Then when we should spend money on elections at all? The Governor has not used a word against this ordinance.

Then I would like to come to another point. A sentence is engraved on the wall saying that 'Government's work is God's work'. That should find a place in the report because it is a very important thing. But Governor does not refer to that. The Governor does not speak of that in his address. What I would say is, really if Government's work is God's work then that should find a mention

in the report. He does not refer to that but refers the Government as 'my Government'. There is a reference to Satyat Meva Jayate being the national motto. It should be Shrama Meva Jayate. Satya Meva Jayate is no more in this country. The need has arisen for having Shrama Meva Jayate. On 19th January there was an all India strike. For nearly ten minutes the All India Radio went on broadcasting all lies. On that day even at four O' Clock I was in the Police station. I was detained there from the previous night to the night of the strike. From there I could see the autorikshaws with loud speakers going around and appealing to the people that they don't have to have fear and they can open shops etc. There was a bundh created by the Government. It was not announced by the striking leaders. They were saying that there is going to be a bundh and attempt to have a bundh should be foiled. The strike took place successfully. The Government went on telling all sorts of lies. The question of Shrama Meva Jayate does not arise. Shrama for whom? Jayate for whom? Shrama of the shramikas, i.e. the toiling people, and Jaya for the exploiters, the capitalists. The Government is in the hands of the capitalists. Therefore, today I would give yet another slogan, a counter slogan. It is not Shrama Yeva Jayate. I should be Shramika Yeva Jayate. There is a plenty of garbage in the City. 76% growth has been recorded during the last 10 years in terms of population. And in terms of other things like the hotels and other public amenities, the growth is much higher. Is there 75% increase in the number of trucks which the Corporation must use to remove the garbage? No. The city is sinking today. You have bad roads to such an extent that the other day a bullock cart which was taking rice to a ration shops broke down and the rice was spread over the Road. The name of that road is N. Shivaraj Road in Dr. Ambedkar Nagar. Supposing that bullock cart was carrying some edible oil or kerosene instead of rice, all that would have been a waste. I am sending a photograph to you to have a look at the condition of the road and see what you can do to improve it. Then you have bad drainage system and inadequate water supply. In part of Indiranagar, named after the hon. Prime Minister (18th Cross of Lakshmipuram), there has been no water for the last twelve days. I personally visited the water pumping station to insist on sending some water. Water does not come there. In spite of all this, the Prime Minister is supposed to have come and spent two hours in Vidhana Soudha to get the 'first hand knowledge' of the working of the State Government and at the end of all that she gave a chit for good work done. I do not know how much of actual first hand knowledge the Prime Minister could have got by

being just for two hours. But yet that is made the basis for her giving a good chit. But let me tell you another good chit given. I am quoting.

SRI Y. RAMAKRISHNA.—Sir, I would like to know from where he is quoting.

(INTERRUPTIONS)

SRI Y. RAMAKRISHNA.—Sir, I object to it going into the record.

MR. DEPUTY SPEAKER.—It won't go into the record.

SRI MIKHAEL FERNANDES.—This is by a news magazine "with the largest top-class readership" that is what it says. The name of this news magazine is "Confidential". It appears this has gone to the notice of the Prime Minister and so she gave a good chit to this Government.

MR. DEPUTY SPEAKER.—Please come to the point

SRI MICHAEL FERNANDES.—Rajyotsava Silver Jubilee was held this year. But the Government has not done anything to commemorate this Silver Jubilee. No schools were thought of, no hospitals were thought of. Instead of that a lot of money was spent on illumination. While no electricity was available for work in factories a lot of electricity was wasted at that time. We could have spent that money on raising Memorial Hospitals or Memorial Schools in the four corners of the City which would have been there for the benefit of the people for a century or more. Conservation of electricity is being talked about when we waste electricity on various luxury purposes.

There is a question of planting trees in compounds of houses. My suggestion is that all the people who have their own houses should be encouraged to plant trees in their compounds and even on the roadside in front by way of giving them tax relief preferably for the entire duration of the life of those trees or for a certain number of years so that those trees will add to the living comfort of the people of the whole City. Many other things can be taken care of if we have trees.

The veterinary requirements are increasing today. There is a shortage of milk and there may be a milk famine in the next one or two years if the cows are allowed to die. Some people came to me with dead animals a few weeks ago. I spoke to the hon. Minister for Animal Husbandry Sri Y. Ramakrishna and said that there was a problem and the people want to come in a procession. He said, You

write a letter to me and I will pass orders". I sent a letter, I sent men. But he has not done anything till today. No veterinary dispensary is there in that area where a number of cows are dying. He is yet to pass orders on this. Wheat bran price is exceeding the cost of wheat today. How will the people feed cattle and get milk? Something must be done. Veterinary Hospitals are without even tincture and dressing material. They are just having bandages for animals.

SRI Y. RAMAKRISHNA.—Kindly let me know in which Hospital this condition exists.

SRI MICHAEL FERNANDES.—I am asking for a Veterinary Hospital and he is not giving. I asked him to come and lay the foundation stone. Very soon he will be out. So I request him to lay the foundation stone and raise a Dispensary. I will send him a list of the dispensaries where they do not have tincture and dressing.

Now you have been talking about 12408 houses having been approved under 25 schemes at a cost of Rs. 19.4 crores. After allowing the cost for road making and all other things, about Rs. 10,000 will be available per house. What is the sort of house the Government is going to build for this sum of Rs. 10,000? The houses will collapse very soon, even before people start occupying them. This is the kind of houses the Government is going to construct for the people. While talking of house sites I do not have the statistics I presume that the statistics provided are honest, but I will point out a dishonest act in regard to site distribution. An old woman came to me and said that she had been allotted a site but she was not allowed to take charge of it. On a plain sheet of paper a rectangle has been drawn in pencil and marked as 30'x20' and it says 'Mudaliyar Garden, II Main Street'. That is all. Nothing else. Ofcourse that woman's name was written. There is a signature of some one and below that there is a seal which reads the name of the person and 'Congress I Block President...Division Bangalore.' I spoke to Sri Dharm Singh, Minister for Housing and Urban Development and sent that woman to him. Finally she was able to meet Sri Dharm Singh and Sri Dharm Singh did not keep that word. This is the way the people are being duped. How money passes hands, it is anybody's guess. But this is how 'My Government' referred to by the Governor is promising to help the poor people.

xx As ordered by the Chair the matter was not recorded.

Now there is a mention to recoveries of Government dues etc. You have yourself to blame. They have gone to the people saying you do not have to pay this back because this is the money given by Mrs. Indira Gandhi; this is Mrs. Gandhi's gift to you'. The Government has created this situation.

4-30 P. M.

There is a reference about the various schemes for handicapped persons because last year was the Year of the Disabled. Are you going to continue this year? Why don't you think of permanent reservation of certain percentage depending on the population of the handicaps. There is no mention about this in this Governor's address. If you are thinking on these lines, fine.

There are many old age pensioners. These pensioners are in difficulties to-day. Pensions are there and statistics are there but you do not provide additional staff and the clerical work suffer. For two or three months they did not get pension. The reason as said by Tahsildar is that they have got lot of pressure and they have no people to do the necessary work. Why not you provide this necessary people?

Regarding Schools and buildings, I will give one instance of Cox Town Government Girls' Schools. That school building was built about 70 years ago. For the last 20 years, no piece of furniture was provided to that school. All furniture are broken and the children are sitting on the floor and during rainy days waters come in. The roof has also gone. Even the teacher does not have the Chair to sit on. Some local organisations like lion's Club has provided some furniture as donations. This is the situation in Girls' School. There are also Kannada and Tamil schools nearby. For three years no teachers are provided and there is no proper shift arrangement.

I would like to say something about Gokak Report. It appears to me the Government is hunting with the hounds and running with hares. This Committee did not hear the linguistic minorities. My demand is that Kannada should be compulsory. But let the Central Government be asked to create uniformity in all the States, and see that the minorities are treated fairly.

I will now talk about the corruption. For example, the Road Transport Authorities. There are about 150 vehicles which have come up for brake inspection and fitness certificate. The staff for issuing this is only four. How can 150 vehicles be certified in one day with four inspectors? As a result, the officials take bribe of Rs. 1000 to 1,500 for buses and Rs. 2000 to Rs. 2,500 for lorries and Rs. 50 to 150 for autos. Auto licences have been issued by taking

bribes. Roughly 2000 licences have been illegally issued violating all the rules.

Having said this, I come to corruption in hospitals. In Bowring and Lady Curzon Hospitals, even for a mother who has just delivered a child, she has to pay bribe to see her own child otherwise she will not be allowed to see the child. Money is insisted upon because the mother is very keen to see the child.

I will now touch the labour problem. Government has declared this year as Productivity Year. It requires workers participation. Workers are not taken into account by the Government; they just declared this as Productivity Year. Workers Participation in Management is there in 20 point programme. Even in decisions like this, they did not consult the trade unions and just declared Productivity Year. How do you expect it to be successful? Binny Mills workers wanted to run it on cooperative lines and they wanted to buy that mill. There is no support from here or from Delhi. They just said. Go to the management. It is left to the management.

There is a reference to the strike by NGOs in the Governor's address. Therefore I want to point out why the strike takes place in the first instance. The workers lost the jobs. So we want to rehabilitate them since there is no support from the Government. The Government has allowed ordinary cloth to be imported for making jeans called 'Blue Lagoon'. The manufacturer very proudly announces that their garment will be 'sensuous' for Indians manufactured with imported denim cloth and the hard corduroy. Our workers are losing jobs and the strike leaders are accused as 'anti-national'. Please tell us whether importing of ordinary cloth is a national act. Is it an act of self-reliance? If it is so, then I will accept that I am an anti-national. Our jobs are going. That is why we are striking. The Government is anti-working class. I will give a small example of a newspaper advertisement in Indian Express dated 30th December 1981. There is an advertisement about the import of expensive machinery from Italy for making noodles etc., as if we do not know how to eat wheat, rice and ragi. We only want that rice, ragi should be made available at cheaper price. Instead, you are wanting to sell Indians these items of food. Alright if it is the decision of our nutritionists that Indians must eat noodles etc., so that they become stronger and be national spirited, you could have done that. You could have at least made necessary machinery to be manufactured in this country. The other day Sri Sheernaly Chandrashekar said that lot of our production was suffering from nutritive value and all that. Jobs are being exported. If you could put Aryabhata into the sky, we can certainly make machinery to make

noodles etc. Yet the machinery is being imported from Italy. Why you allow importing? We are being branded as anti-national and they are proud of it. They talk about self-reliance, patriotism, national spirit and so on. I want to know who is national and who is anti-national.

Now, talking about Minimum Wages, I say support the workers for getting Minimum Wages and I will lead the workers to strike. Recently, there was a seminar arranged by the employees association. The General Secretary of the State INTUC was present. He called upon the employers not to give bribes and wriggle out from this Minimum Wages. He was a member of Legislative Assembly and spoke this in a public meeting. To whom can the employers give bribes? Only to your Labour Department. What is happening? Nothing is happening to the Minimum Wages Act. The Minimum Wages suggested by the Committee of the Labour Department are being whittled down. I do not know what is the rule of the Labour Minister. When they are not getting Minimum wages, they are agitating and they are going in processions. You speak of law and order problem and rowdyism. It is there within your own party.

The Corporation employees have been fighting for two years for the settled demands to be implemented. They are planning to go on strike within 15 days. In public sector, there is victimisation. There was a promise given by the Chief Minister that there will not be any victimisation, but the victimisation is going on. Tension is developing there. That is another reason why we want to go on strike. Having said this, I will come to Macmillan company which has got connection with the English parent company. Under the standing practice and under the requirements of the labour department and also under the rule and under the code of discipline, the negotiations should not take place with minority union or a new union. The management did not agree to sit in conciliation. I wrote a letter to the management and he went about saying that he can buy the department; with Rs. 10 lakhs, he can crush that agitation. He also said: I know the price of everyone and Mr. Jakanur's price is Rs. 1 lakh.

MR. DEPUTY SPEAKER.—No, no. This is not fair on your part Mr. Fernandez

SRI MICHAEL B. FERNANDES.—In spite of all that the agreement was to be signed, it should not have been allowed to be signed. As against the reference of disputes of termination and dismissal the inquiry is still not being made. These papers are lying either with the Labour Department or with the Labour Minister.

MR. DEPUTY SPEAKER.—There is also limitation.

SRI MICHAEL B. FERNANDES.—I want to sit dharan-now to get an assurance from him that he will refer this dispute to the Labour Court. I am going to sit there.

(Hon. Member Sri Michael B. Fernandes came and sat in aisle of the House.)

SRI Y. RAMAKRISHNA.—Constitutional remedies are available in all aspects. When the Constitutional remedies are there, Government is here to take cognisance of such things and settle the disputes. Apart from that sitting in dharana by a Member, especially the labour leader, is not correct.

ಶ್ರೀ ಎ. ಬಿ. ಜಕನೂರು.—ಈ ಡಿಸ್‌ಪ್ಯೂಟ್‌ಗೆ ಅವರು ಸೈನ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಮೆಂಬರಿಂಗ್ ಯೂನಿಯನ್ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರು ಅವರವರಲ್ಲೇ ಗಲಾಟೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಒಂದಾಗಿ ವರದಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದರೆ We have to refer the matter. Simply because he is a Member, he cannot go on talking anything that he likes. Do you say that everything must be done for you only? Therefore, I wish to request him not to speak like that. I request Hon. Member Fernandes not to sit here.

MR. DEPUTY SPEAKER.—I am not allowing. He is a responsible union leader.

(Interruption)

SRI Y. RAMAKRISHNA.—The difference is also there Without the reference to the Minister or the Government how can we take the initiative? I request Hon. Member Sri Fernandes not to sit there.

SRI MICHAEL B. FERNANDES.—There are two disputes. One is the charter of demands and the other is dismissal. On dismissal he has to give an assurance.

SRI SHEERNALY M. CHANDRASHEKHAR.—I raise a Point of Order. He has no right to speak from there.

(Interruption)

SRI A. B. JAKANUR.—The report is not given to the Government. If it comes usually I do not keep it.

MR. DEPUTY SPEAKER.—Hon. Member Fernandes, there are certain sets of procedures. They have to be followed, by the Minister. I request Hon. Member not to sit there.

SRI A. B. JAKANUR.—After the report comes I will give a hearing and pass a law.

(Hon Member Sri Michael B. Fernandes occupied his seat.)

MR. DEPUTY SPEAKER.—Government or the Minister has no right unless it comes to the Government. If he has not taken, after the report comes, then you can charge.

SRI A. B. JAKANUR.—Usually I do not keep it. If there is a complicated case I call both the parties and hear them. Usually I do not keep it.

SRI MICHAEL B. FERNANDES.—In this case you did not hear jointly. Anyway I have discussed. Due to constraint of time, I have not gone in detail. I thank you for the indulgence shown by you.

MR. DEPUTY SPEAKER.—I will give you more time when the Labour Demand comes.

SRI MICHAEL B. FERNANDES.—I thank you Mr. Deputy Speaker for the indulgence shown by you.

† ಶ್ರೀ ಭೀಮಣ್ಣ ಖಂಡ್ರೆ (ಭಾಲ್ಕಿ).—ಮಾನ್ಯ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮಾನ್ಯ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣವನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುತ್ತಾ ಬಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಅವರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಏನು ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಈ ವರ್ಷ ಏನು ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಬಹಳಷ್ಟು ಸಾಧನೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಆದರೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ನಾವು ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣದ ಮೇಲೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಏನುಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದನ್ನು ಈ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಾವು ಏನು ಮಾತನಾಡುತ್ತೇವೆ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಅವನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಿದ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತು ಈಗ ನಾನು ಏನು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತೇನೆ ಅದಕ್ಕಿಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಜಳುಮೆಗಳು ನಡೆದಿವೆ. ನಾವು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪಡೆದಾಗಿನಿಂದ ಈವರೆಗೆ ಧಾನ್ಯ ಉತ್ಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಶಿರಷ್ಠ ಮುಂದೆ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಕೈಗಾರಿಕೆ, ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ, ನೀರಾವರಿ ಈ ಎಲ್ಲ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೂ ಕೂಡ ಆರಾಂತ್ರಿ ಮಾತ್ರ ದಿನೇ ದಿನೇ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂಬುದನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಾವೆಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿ ಸಂವಿಧಾನದ ಪ್ರಕಾರ ಮಾತನಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಕುಳಿತಿದ್ದೇವೆ. ಇದೇರೀತಿ ಅಂದರೆ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳಿದೆ ಆ ಪ್ರಕಾರ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಏನು ಹೇಳಿದೆ ಎಂದರೆ, ಸರ್ಕಾರ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆಯಬೇಕು, ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಕಾನೂನು ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದ ಉದ್ದೇಶ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಆದರೆ ಇಡೀ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಫೆಡರಲ್ ರಾಜ್ಯಗಳು ಎಂದು ಏನಿವೆ ಅವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಅವು ಯಾವುವು ಆ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಕೇವಲ ಸರ್ಕಾರವೇ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಡೀ ಸಮಾಜವೇ ಕಾರಣವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ನಂತರ ೩೦ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ, ಆಮೇಲೆ ಶಿರ ತಿಂಗಳು ಜನತಾ ಸರ್ಕಾರ, ಈಗ ಮತ್ತೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿದೆ.

(ಶ್ರೀ ಎಂ.ಸಿ. ಬಸಪ್ಪನವರು ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಪೀಠವನ್ನಲಂಕರಿಸಿದರು).

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಬೇರೆಬೇರೆ ಜನ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡಿದರೂ, ಎಷ್ಟೇ ಘೋಷಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ, ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ನಾವು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಅದು ಕಾರ ಗತವಾಗಿಲ್ಲ. ಅದಿವ ಮಾತು ಕೈಗೆ, ಇಳಿಜಿಲ್ಲ ನಡೆಗೂಸೂಗೂ ಅಜಗಜಾಂತರ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇರುವ ಕಾರಣ ವಾಸ್ತವ ಗುರಿ ಮುಟ್ಟಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಭಾರತ ದೇಶ ನಗರ ಪ್ರದೇಶ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶ ಎಂದು ಎರಡು ಹೋಳಾಗಿದೆ. ನಗರದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸೌಕರ್ಯಗಳಿವೆ. ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ, ನೀರು, ಸಿನೇಮಾ ಬಳಿಯ ವರ ಮಾನ ಇತ್ಯಾದಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಲ್ಲ ಇವೆ. ಅವಕ್ಕೆ ಯಾವ ಮಿತಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಅದೇ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಕಡೆ

ನೋಡಿದರೆ, ೨೬ ಸಾವಿರ ಹಕ್ಕಿಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ತಿರುಗಾಡಲಿಕ್ಕೆ ರಸ್ತೆಯಿಲ್ಲ, ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ನೀರು ಇಲ್ಲ. ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯ ಸೌಕರ್ಯ ಸರಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯ ಬಿಲ್ ಬಂದರೆ ಹಣ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಯಲ್ಲಿ ಹಣ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಇವತ್ತು ಪಂಚಾಯಿತಿ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸನಮ್ಮ ಇಡೀ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ ೭೦ರಷ್ಟು ಮಂದಿ ರೈತರೇನಿದ್ದಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲ, ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದಷ್ಟು ಕೂಡ ಕೂಲಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಪರಮಾನು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ಆದಾಯ ಇಲ್ಲ, ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ಅನ್ನ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಸಂಪತ್ತಿನ ಅಂಕಿಅಂಶ ತೆಗೆದರೆ ೫೦ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಏನು ಬಡತನದ ರೇಖೆಯ ಕೆಳಗಿರುವ ಜನ ರಿದ್ದಾರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ೯೦-೯೫ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಜನರು ರೈತರಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ೧,೨೦೦ ಕೋಟಿ ಬಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ೧/೩ ಭಾಗದಷ್ಟು ಬಜೆಟ್ ಹಣ ಶೇಕಡ ೨ರಷ್ಟಿರುವ ಸರ್ಕಾರೀ ನೌಕರರ ಸಂಬಳಸಾರಿಗೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಉಳಿದ ಹಣದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ ೮೦ರಷ್ಟು ಪಟ್ಟಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಉಳಿದ ಶೇಕಡ ೨೦ರಷ್ಟು ಹಣ ರೈತರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರಕ್ಕೆ ನೀರಿನ ಸಲುವಾಗಿ ಎಷ್ಟೋ ಸಾರಿ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದಾಗ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ೫೫ ರಿಂದ ೬೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಯನ್ನು ಆದರ್ಶಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಬೇರೆ ೨೬ ಸಾವಿರ ಹಕ್ಕಿ ಗಳಲ್ಲಿರುವ ೩ ಕೋಟಿ ೪೦ ಲಕ್ಷ ಜನರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ? ಹೋದಸಾರಿ ಬಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ೧೨ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ೨೦-೩೦ ಲಕ್ಷ ಜನರನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ೪೫ ಗ್ಯಾಲನ್ ಪ್ರಕಾರ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿಗೆ ೫೫ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಅವರ ಹಕ್ಕಿಯಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ೨ ಗ್ಯಾಲನ್ ಕೂಡ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅಲ್ಲಿ ಹಣ ಇಲ್ಲ, ಬಜೆಟ್‌ನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಹಂಚುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಸರ್ಗ, ಅಲ್ಲಿ ನರಕ, ಇಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯದು ಅಲ್ಲಿ ಕೆಟ್ಟದ್ದು. ಸರಿಯಾಗಿ ಬಜೆಟ್‌ನ್ನು ಹಂಚಿದಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಸರ್ಕಾರೀ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲ ಕಡೆ ಏನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ ಅದನ್ನು ದೂರ ಮಾಡಬೇಕು. ಸುಮಾರು ೨೫ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಬಜೆಟ್ ಹಂಚಿಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗಬೇಕು ಎಂದು. ಆದರೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಹಂಚಿಕೆ ಯಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ದೇವರಾಜ ಅರಸು ಅವರು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾಗ ಹೇಳಿದ್ದರು 'ನಾನು ಕೇಂದ್ರದವರ ಹತ್ತಿರ ಜಗಳ ಆಡಿ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ ನಮಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಬೇಕು. ಅಧಿಕಾರ ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಬೇಕು ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಕೋಡಬೇಕು.' ಎಂದು. ನಾನು ಆಗ ಅವರಿಗೆ ನಿಮಗೆ ಏತಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧಿಕಾರಬೇಕು, ನಿಮ್ಮ ವಿಚಾರ ಮೊದಲು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳು ಮತ್ತು ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳೇನಿವೆ ಅದು ಹೆಸರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇದೆ. ನಾನು ಇವತ್ತು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ದಯವಿಟ್ಟು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡು ಮತ್ತು ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧಿಕಾರ ಸಿಗುವಂತೆ ಮನೋದಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ. ಇವತ್ತು ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತು ಏನಿದೆ ಅದಕ್ಕೆ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಾಗಿದ್ದರೆ ಚುನಾಯಿತರಾದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಆದರೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ನೌಕರ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಆತ ಅಧ್ಯಕ್ಷನಾಗಿದ್ದರೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡು ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಮತ್ತು ಪಂಚಾಯಿತಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಸದಸ್ಯರಂತಿದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತು ಬ್ಯಾರಾಕ್‌ನ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ ನಾನು ಇವತ್ತು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳು ಮತ್ತು ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧಿಕಾರ ಕೋಡಬೇಕು. ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳ ಮೊದಲು ಆಂಧ್ರದಲ್ಲಿ ಜಿಲ್ಲಾಪರಿಷತ್ತಿನ ಚುನಾವಣೆ ನಡೆದಾಗ ಇಬ್ಬರು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅವರ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟು ಜಿಲ್ಲಾಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕಾರಣ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಅಧಿಕಾರ ಅಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಬರತಕ್ಕ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಕಡೆಗೆ ಇಷ್ಟು ಎಂದು ಕೊಟ್ಟು ಅವರ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಧಾನಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು ಹಣವನ್ನು ಹಂಚುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬಾಲ್ಯ ನಗರದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಕ್ಷಾಮ ಬರುತ್ತದೆ. ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ನೀರು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬಾವಿ ತೆಗೆ ನೀರು ಪಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಸುಮಾರು ೬೦ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು. ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಣ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳು ತಿದ್ದಿದರೂ ಹಣ ಮಾತ್ರ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾವು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಬರೆಯಬೇಕು. ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳವರು ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಬರೆಯಬೇಕು, ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳು ತಿಳಿಸುವ ಮಾತಿ ವಿಭಾಗಧಿಕಾರಿ

ಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕು, ವಿಭಾಗಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದರೆ ೬ ತಿಂಗಳು ಬಂದು ವರ್ಷ ಓಡಾಡಿ ಕೊನೆಗೆ ಹಣ ಬಂದರೆ ಬಂತು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲ. ಇಂಥ ಭಿಕ್ಷಾವೃತ್ತಿಗೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ಮತ್ತು ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ದೂರ ಮಾಡಬೇಕು. ಆಗ ಮಾತ್ರ ಸರಿಸಮಾನತೆ ಬರಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ಮತ್ತು ಪಂಚಾಯಿತಿ ಕಾಯಿದೆಗಿಡಿದ್ದು ಪಡೆ ತಂದು ಅವಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಬೇಕು, ಅಧಿಕಾರದ ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧಿಕ ಅಧಿಕಾರವನ್ನೂ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಧನವಾದಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದ ಮೇಲೆ ರೈತರ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನ ಹರಿಸಿದೆ. ಒಂದಿನ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ರೈತರು ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಅಲಿಯಿಂದ, ಬೂಟಿನಿಂದ ಹೊಡೆದು ೧೦ ಸಾವಿರ ಜನರನ್ನು ಜೈಲಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದರು. ೧೯೭೨-೭೩ರಲ್ಲಿ ಕ್ಷಾಮ ಬಂದಿದೆ, ನೈಸರ್ಗಿಕ ಕೋಪ ಉಂಟಾಗಿದೆ, ಬೀಜ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಪಕ್ಷವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ರೈತರು ಬಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಪೋಲೀಸರು ಅಲಿಬಾರ್ಜ್ ಮಾಡಿ ೧ ಸಾವಿರ ಜನರ ಮೇಲೆ ಕೇಸ್ ಹಾಕಿತು. ಒಂದು ವರ್ಷ ಕೇಸ್ ನಡೆಯಿತು. ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ದೂರು ಕೊಟ್ಟಾಗ ಅಂದಿನ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಏನು ಮಾಡಿದರು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹೆಲ್ಪ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ೧೨ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಇದ್ದುದನ್ನು ೫೦ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಮಾಡಿದರು, ಎಜುಕೇಷನ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ೧೨ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಇದ್ದುದನ್ನು ೫೦ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಮಾಡಿದರು, ಬೆಟರ್ ಮೆಂಟ್ ಟಿಪ್ ೫೦ ರೂಪಾಯಿ ಇದ್ದುದನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿ ಎಂದರೆ ೧೫೦ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಏರಿಸಿದರು. ವಾಟರ್ ರೇಟ್ ೮೦ ರೂಪಾಯಿ ಇತ್ತು, ಅದನ್ನು ೫೦ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದರು. ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಒಂದು ಯೂನಿಟ್ಗೆ ೧೦ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಇದ್ದುದು ೨೨ ಪೈಸೆಗೆ ಏರಿತು. ಹೀಗೆ ಒಂದರಮೇಲೆ ಒಂದು ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿ ರೈತರ ಟೊಂಕೆ ಮುರಿದರು. ಶೇಕಡ ೭೦ರಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಒಂದಿನ ಸರ್ಕಾರದವರು ತ್ಯಾಸ ಕೊಟ್ಟ ಕಾರಣ ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿಯವರ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ರೈತರು ಬಿಟು ಕೊಟ್ಟರು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಮೆಜಾರಿಟಿ ಪಡೆದು ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ. ಆ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದಿನ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದರು. ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಗಂಡೂರಾಯರು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದನಂತರ ಬಾಲ್ಕಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಲಕ್ಷ ಜನ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಬಂದು ಅರಸರ ಗೌರ್ವಮೆಂಟ್ ಹೋಯಿತು, ಕರಪ್ಷ ಗೌರ್ವಮೆಂಟ್ ಹೋಯಿತು, ಮಿಸ್ ಮಾನ್ಯೇಜ್ ಮೆಂಟ್ ಗೌರ್ವಮೆಂಟ್ ಹೋಯಿತು, ರೈತರನ್ನು ತುಳಿಯುವ ಗೌರ್ವಮೆಂಟ್ ಹೋಯಿತು ಎಂದು ಮೆಮೋರಾಂಡಮ್ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ೬ ತಿಂಗಳೊಳಗೆ ಒಂದು ಎಕ್ಸ್ ಪರ್ಚ್ ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ಬಂಗಾರಪ್ಪನವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದರು. ಅವರು ಮಾಡಿದ ೨೦ ಶಿಫಾರಸುಗಳಲ್ಲಿ ೧೫ ಶಿಫಾರಸುಗಳನ್ನು ಪಂಜಾಬು ಮಾಡಿ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಕಿಸಾನರಿಗೆ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಎರಡು ರೀತಿಯ ಅನ್ಯಾಯವಿತ್ತು. ಪಂಪ್ ಸೆಟ್ಗೆ ೧೦೦ ರೂಪಾಯಿ ಏನು ಕಟ್ಟಿ ಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅದನ್ನು ಈಗ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಈಗ ೨೫೦ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕಟ್ಟಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಪೋಲೀಸರು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ತ್ಯಾಸ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆಯಲ್ಲದೆ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಪೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ವರ್ಗವಾಗಿ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹಾಕದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ. ೧೦ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಇಲ್ಲಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ವರ್ಗ ಮಾಡುವ ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದುದು ಈಗ ನಿಂತು ಹೋಗಿದೆ. ಮತ್ತೆ ಬ್ರಹ್ಮ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮನೆ ಮೇಲೆ ದಾಳಿ ಮಾಡಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಆಕ್ರಮವಾಗಿ ಸಂಪಾದಿಸಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡ ಹಿಡಿಯಲಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ ಆದರೆ ಮಾನ್ಯ ಗಂಡೂರಾವ್ ಅವರು ಎಷ್ಟೇ ಸರಳ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ಕೂಡ ಬ್ಯಾರಾಕ್ಟರಿ ಅಡಳಿತದಲ್ಲಿರುವ ಕಾರಣ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಲಸ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅದು ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಇನಕು ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಪ್ರೈಲ್ಯಾಂಡಿಗೆ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಇನಕು ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಮಾಡಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ರೆವಿನ್ಯೂ ಆಫೀಸಲ್ಲಿ, ರೆವಿನ್ಯೂ ಕೊಡ್ನಲ್ಲಿ ಪ್ರೈಲ್ಯಾಂಡಿಗೆ ಏನು ಡೆಪುಟಿ ಇನ್ ಆದನ್ನು ಜಿಲ್ಲಾ ಜೇರಿ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕ್ಲಾಸಿಫಿಕೇಷನ್ ಮಾಡಿದ್ದು ಲ್ಯಾಂಡನ್ನು ಮೇಲ್ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಎಂದು ಕ್ಲಾಸಿಫಿಕೇಷನ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಈ ರೀತಿ ಕ್ಲಾಸಿಫಿಕೇಷನ್ ಮಾಡಿಟ್ಟು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ೧೫ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಆದಾಯ ರೆನಿಯನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಿಲ್ಲ, ಆದರೆ

ಇಲ್ಲಿ ೪ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಹೇಗೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ೭೫ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಜನರಿಗೆ ಹೀಗೆಬಿಟ್ಟರೆ ನಾವು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಹೇಗೆ ನಡೆಸಬೇಕು ಎಂದು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿ ಮೀಟಿಂಗಿನಲ್ಲಿ ಇನ್‌ಕಂ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿದೆ. ನಾನು ಕಿಸಾನರ ಪ್ರತಿನಿಧಿ, ನನಗೆ ಅವರ ಕಷ್ಟ ಗೊತ್ತಿದೆ, ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ ೪,೮೦೦ ರೂಪಾಯಿ ಕಬ್ಬು ಬಿತ್ತಿದರೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕೂಡ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದು ಯಾವರೀತಿ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಈ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರವೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ ೪,೮೦೦ ರೂಪಾಯಿ ಪ್ರಕಾರ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದರೆ ಸುಮಾರು ೩೦-೪೦ ಎಕರೆ ಇದ್ದರೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ತೆರಿಗೆ ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ, ಈ ರೀತಿ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಉಂಟೇ ?

ದೊಡ್ಡ ಕಿಸಾನ್ ಮತ್ತು ಚಿಕ್ಕ ಕಿಸಾನ್ ಎಂದು ಈ ಹೇತದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಇದ್ದಾರೆ? ಇವರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಇದೆಯೇ? ಇವರಿಗೆ ಕಣ್ಣು ಇದೆಯೇ? ೫೪ ಎಕರೆ ಭೂಮಿ ಇರತಕ್ಕಂತಹ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಈಗ ಭಿಕ್ಷುಕ ನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಒಂದು ಜೊತೆ ಜೋಡು ಹಾಗೂ ಎರಡು ಶರ್ಟ್ ಸಹಾ ಆತನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಆತನ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಬಂದರೆ ಬಂತು ಬಿಸಿಲು ಬಂದರೆ ಹೋಯಿತು. ಇದೊಂದು ತರಹೆ ಅಡಲ್ಟ್ರೇಷನ್ ತರಹೆ ಆಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯ ೫೪ ಎಕರೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಆತ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು? ಯಾರಲ್ಲಿ ೧೦ ಎಕರೆ ಮೆಟ್ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಇರುತ್ತದೆ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಪೂರ್ತಿ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಕಬ್ಬು ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ. ಎರಡು-ಮೂರು ಎಕರೆಯಲ್ಲಿ ಕಬ್ಬು ಹಾಕಿ ಮಿಕ್ಕ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ೧೦ ಚೀಲ ಬೆಳೆದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಇಲ್ಲಿ ಕಾನೂನು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದ್ದಾರೆ, ಅವರು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಜನ ಹೇಗೆ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯ? ಮಾನ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿಗಳು, ಸ್ಪೀಕರ್ ಬಲರಾಮಜಾಕರ್ ಅವರು ಹಾಗೂ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ತಜ್ಞರು ರೈತರ ಸ್ಥಿತಿಯೇ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲವೆಂದಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಜೆ. ಎಚ್. ಪಾಟೀಲರು ಜೈನಾ ಬೇತದಲ್ಲಿ ೨೧ ಪರ್ಟ್‌ಟೆಂಡೇನೋ ಅಂಕಿ ಅಂಶ ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ನನ್ನ ಪ್ರಕಾರ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅಲ್ಲಿ ರೈತರ ಮೇಲೆ ಇನ್‌ಕಂಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಗ್ರಾಮವಾಸಿ ಜನರಿಗೆ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಹೇರಿ, ರೈತರಿಗೆ ಸೀಲಿಂಗ್ ಹೆಚ್ಚಿ, ಮರಾಢಿಪತಿಗಳಿಂದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತೆಗೆದು ಹುಚ್ಚಿಟ್ಟು ಇವತ್ತು ಸರ್ವಜನವಾದ ತಂದಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯೇ? ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಷಯ ತಲೆಗೆ ಬರಲಿ ಎಂದು ಇದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇದು ಸಮಾಜವಾದ ಅಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ನೀವು ಪೀಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಈ ದಿನ ನಾಲ್ವಾರು ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಇರುವ ಕಿಸಾನ್ ಬದುಕುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ದಿನ ಕೂಲಿ ಮಾಡಿ ಒಬ್ಬ ೧೦ ರೂಪಾಯಿ ದುಡಿಯಬಹುದು. ಆದರೆ ಬೆಳೆಗಿನಿಂದ ಸಂಜೆ ತನಕ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ ರೈತ ಇಷ್ಟು ದುಡಿ ಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಪಿ. ಎಲ್. ಡಿ. ಬ್ಯಾಂಕಿನವರು ಸಾಲ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರ ಬೆಂಬಲ ಇರುವವರಿಗೆ ೫ ಸಾವಿರ ರೂ. ಸಾಲ ಮಂಜೂರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆ ಐದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಆತ ೬ ತಿಂಗಳು ತಿರುಗಬೇಕು. ಮೊಸಲ ಇನ್‌ಸ್ಟಾಲ್ಮೆಂಟ್ ಹಣ ಆತನ ಕೈಗೆ ಸಿಗಬೇಕಾದರೆ ಶೇಕಡಾವಾರು ಅಲ್ಲಿನ ಗುಮಾಸ್ತರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಕೊನೆಗೆ ಇವನಿಗೆ ಉಳಿಯುವುದು ಎಷ್ಟು? ನಮ್ಮ ಗುಂಡೂರಾಯರು ದೊಡ್ಡ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ವೆಲ್ಸ್ ಫೇರ್ ಆಗಿವೆ ಅಲ್ಲಿ ಸಾಲವನ್ನು ಮಾಫಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಇವನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು ೬ ತಿಂಗಳ ಒಳಗೆ ವಿಚಾರ ತಿಳಿಸಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಕಡೆ ಕೊಟ್ಟು ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದು ಯಾವ ನ್ಯಾಯ? ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು ಈ ರೀತಿ ತಪ್ಪು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತು ಒಬ್ಬ ನಿಯತಿಸ ರೈತ ಸಾಲ ವಾಪಸ್ಸು ಕೊಡಲಾಗದೆ, ಕರದ ಭಾರದಿಂದ ಸಾಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಏನು? ಸರ್ಕಾರ ಮಾಫಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದಾಗ, ಈ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯವರು ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ೬ ತಿಂಗಳ ಒಳಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಸಾಲ ವನ್ನಾಕ್ಕಾಗಿ ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಆ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಅವರನ್ನು ಕರೆಸಿ ಹೇಳಲಿ. ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ನೀವು ಅಧಿಕಾರ ನಡೆಸಬೇಡಿರಿ. ನಾವು ಹೇಳಿದಷ್ಟು ಮಾಡಿ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅವರಿಗೆ ಡೈರೆಕ್ಷನ್ ಕೊಡಲಿ. ಇವತ್ತು ಯಾವ ಇನ್‌ವೆಸ್ಟ್ರಮೆಂಟ್ ಹೋಗಿ ನೋಡಲಿ, ಅಲ್ಲಿ ರೈತ ಭೂಮಿ ಕವರಿದ್ದಾನೆ. ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ, ಆದರೆ ನೀರು ಇಲ್ಲ. ಅಂದಮೇಲೆ ಸಾಯಬೇಕೆ ಅವ? ನೀವು ತುಲನೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಿ. ಲೆಗೆ ಕೊಟ್ಟ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡ

ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದಾಗ, ನಾನು ಒಂದು ಮಾಹಿತಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಂದ ಹೇಳಿದರೂ ಸಹಾ ಈ ಸೆಕ್ಟರ್‌ನಿಂದ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದರು, ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಗಿಂತ ಅದು ಕಡಿಮೆ ಆಗಿದ್ದರೆ, ಆಗ ನಾವು ಖಾಸಗಿ ಮಾಹಿತಿ ಹೇಳಿದರು, ಹೀಗಾದ ಮೇಲೆ ಯಾರ ಹೊಣೆ? ತುಂಬಿತು ಗೊತ್ತೇ? ತುಂಬಿತು ವಿಲೇವಾರಿ ಆಕೌಂಟೆಂಟ್ ಹೊಣೆ. ಅದು ಮಾನ್ಯ ತ್ರೇಸೆ, ಇದು ಮಾನ್ಯ ತ್ರೇಸೆ ಅಷ್ಟು ಬರೆಯುತ್ತೇನೆ, ಇಷ್ಟು ಬರೆಯುತ್ತೇನೆ ಎಂದಿಲ್ಲಾ ಹೇಳಿ ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಇವರ ನಾಶ ಮಾಡಿದ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಏನು? ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹಾಗೂ ಇತರ ಮಂತ್ರಿಗಳು ದಯಾಳು ಇದ್ದಾರೆ, ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ದಯಾಳು ಇದ್ದಾರೆ. ರೈತರ ಬಗ್ಗೆ ಕಳೆದ ಇರಾವು ರೈತರಿಂದಲೇ ಬಂದಿರತಕ್ಕವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾನು ರಾಜ್ಯದ 21 ಭಾಗ ರೈತರ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಸರ್ಕಾರ ಎಷ್ಟು ಮಾಡುತ್ತದೋ ಬಿಡುತ್ತದೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಿ ಎಂದು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ತಾವು ಸಮಾಜವಾದವನ್ನು ತರುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಹಾಗೂ ಬೆಗ್ಗರ ಆಕ್ಟ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ನಾನು ಯಾರನ್ನೂ ಆಕ್ಷೇಪ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಪೆನ್‌ಷನ್ ಸೌಲಭ್ಯ ಒದಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ ಇವತ್ತು ಒಬ್ಬ ವನಸ್ಪತಿ ಹೊತ್ತು ಕೂಳು ಸಿಕ್ಕದೇ ನರಳುತ್ತ ಇರುವ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ, 1 ರೂಪಾಯಿ ಕೂಲಿ ಸಿಗದ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ, ನಾವುಗಳು ಪೆನ್‌ಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇದು ಪೊಲಿಟಿಕಲ್ ಕರಪ್‌ಷನ್ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ದೇಸಾಯಿಯವರು, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರು ಹಾಗೂ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಪೊಲಿಟಿಕಲ್ ಕರಪ್‌ಷನ್ ಇದೆ. ಜನ ಯಾಕೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತಿರಲಿ ಎಂದು. ಜನ ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತಿರಲಿಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಒಂದು ಪೆನ್‌ಷನ್ ಏನಿದೆ ಇದು ಸಮಾಜ ವಿರೋಧಿಯಾದುದು. ಪೆನ್‌ಷನ್‌ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕು? ಯಾರಿಗೆ 10 ಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ವಯಸ್ಸು ಆಗಿದೆ, ಯಾವ ಮನುಷ್ಯ ಕೂಲಿಯನ್ನೂ ಸಹಾ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತನಾಗಿಲ್ಲ ಅಂತಹವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೇ ಹೊರತು, ಸುಮ್ಮನೆ ನಿ ವರ್ಷ ಸದನದ ಸದಸ್ಯನಾಗಿದ್ದು, ಆತ ಎಷ್ಟೇ ಅಪ್ರಮಾಣಿಕನಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹಾ ಆತನಿಗೆ 100 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಪೆನ್‌ಷನ್ ಕೊಡುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯವಲ್ಲ. ಇದು ನಾಚಿಕೆಗೇಡಿನ ವಿಷಯ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಸಣ್ಣ ಹಾಗೂ ಮಧ್ಯಮ ರೈತರ ಗತಿ ಏನು? ಬೆಳೆಗೆ 10 ಗಂಟೆಯಿಂದ ಸಂಜೆ 9 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಒಬ್ಬ ಜಪ್ರಾಸಿ 100 ರೂಪಾಯಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಇಂತಹ ಸೌಲಭ್ಯ ಎರಡು ಎಕರೆ ಭೂಮಿ ಇರುವ ರೈತನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಯಾವ ರೈತನಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬ ಉಟ ಸಿಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ ಅಂತಹವರ ಮೇಲೆ ಏಕೆ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕ ಬೇಕು? ಅದರೂ ಅವರ ಮೇಲೆ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಲಾಗುತ್ತಿದೆ. 1 ರೂಪಾಯಿ ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್, 1 ರೂಪಾಯಿ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಸೆಸ್ ಹಾಗೂ ಕಬ್ಬು ಹೊಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ 1 ರೂಪಾಯಿ ಹೀಗೆ 1 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. 1 ಎಕರೆ ಭೂಮಿ ಇರುವವರಿಗೆ ಈ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಏಕೆ? ಅದ್ದರಿಂದ ಈ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಸೆಸ್ ಇಲ್ಲಿಗಲ್ ಇದೆ. ಏನು 101 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒಂದು ಕಡೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ, ಅದನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬಾರದು. ಯಾವ ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಕಲೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಿರಲಿ ಅದನ್ನು ಆ ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಈ ಮೂಲಕ ಸಲಹೆ ಮಾಡಲಿ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಯಾರು ಸಣ್ಣ ರೈತರಿದ್ದಾರೆ ಅವರು ಇವತ್ತು ಬದುಕುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕೂಲಿ ಮಾಡಿದರೆ 1 ಸಾವಿರ ವರಸೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಕೂಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡದೇ ಹೊಲದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ 3 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಆತ ಸಾಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಜೈನ್ ಎನ್ನುವವರು ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

“Government must provide and assist the farmers Further he said Agriculture must become joint venture of the millions of small and marginal formers, if agricultural yield were to become comparable to those of the developed countries.”

ಎಂದರೆ ಸರ್ಕಾರ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಮೂಲಕ ರೈತರಿಂದ ಕಬ್ಬು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳ ಮೂಲಕ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು ಎಂದು. ಯಾವ ರೈತ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕಬ್ಬು ಸರಬರಾಜು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಆತನ ಖರ್ಚಿನಲ್ಲಿನ ಅರ್ಧ ಭಾಗವನ್ನು ಎಂದರೆ ಗೊಬ್ಬರ, ಟ್ರ್ಯಾಕ್ಟರ್ ಸೌಲಭ್ಯ ಮುಂತಾದವಕ್ಕೆ ಬದಗಿಸಿ ಜಾಯಿಂಟ್ ವೆಂಚರ್ ಮಾಡಿದರೆ ಇವತ್ತು ರೈತ ಬದುಕುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ. ಮಾನ್ಯ ಕಾನೂನು ಮಂತ್ರಿಗಳು ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಾದುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಏಕೆ ಇದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ? ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅಂಚೆ ಇದೆಯೇ? ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿನ 2½ ಪರ್ಟೆಂಟ್ ಜನರಿಗೆ ಸೀಲಿಂಗ್ ಆಕ್ಟ್ ಮಾಡಿದಿರಿ. ಅವರು ಬದುಕುವಂತೆ ಇಲ್ಲ. ಇವತ್ತುಗಳಿ ಏಕೆ ಭೂಮಿ ಇರುವವನೂ ಬದುಕುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಸಿನಿಮಾ ಮಂದಿರದ ಮಾಲಿಕನ ಇನಾಂಕ ಇವತ್ತು 1 ಕೋಟಿ ಇದೆ. ಒಬ್ಬ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಮಾಲಿಕನ ಇನಾಂಕ ½ ಕೋಟಿ ಇದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಸೀಲಿಂಗ್ ಇಲ್ಲ. ಸಮಾಜವಾದ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಿಗೆ 1 ರೂಪಾಯಿ ಕೂಲಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬನಿಗೆ 1 ಕೋಟಿ ಆದಾಯ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಸಮಾಜವಾದ ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥ ಏನಿದೆ. ಸಮಾಜವಾದ ತರಬೇಕೆಂದರೆ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

SRI Y. RAMAKRISHNA.—They are also not free from taxation. They have to pay income-tax, surcharge, estate duty and other taxes

ಶ್ರೀ ಭೀಮಣ್ಣ ಖಂಡ್ರೆ.—ಸ್ವಾಮಿ, ನಮ್ಮ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ನಾವು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಇನಾಂಕು ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕಟ್ಟುವಂತ ಜನ ಒಂದು ಪಟ್ಟು ಕಟ್ಟಿದ್ದರೆ, ನಾಲ್ಕು ಪಟ್ಟು ಹೊಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವಂತ ವಿಚಾರ. ಇಲ್ಲಿ ಭೂಮಿ ಕುಟೋಲ್ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಸೀಲಿಂಗ್ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಏತಕ್ಕೆ ಇವರು ಕುರಿಗಳು, ದನಗಳು, ಬುದ್ದಿ ಇಲ್ಲ, ಬಾಯಿ ಇಲ್ಲ. ಈ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಬದುಕುವಂತ ಜನ ಯಾರು ಅಂದರೆ ಸಂಘಟಿತಗೊಂಡ ವರ್ಗಗಳು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ತತ್ವದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯ ನುಡಿಯಬೇಕೆಂದು ಇದೆ. ಅಸತ್ಯ ನುಡಿಯ ಬಾರದು. ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ಮಾಡು ಅಂತ ಹೇಳಿದೆ. ಆ ಪ್ರಕಾರ ಎಷ್ಟು ಜನಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ? ಕಳೆದ ೧೦-೨೦ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಸಂಘಟಿತ ವರ್ಗಗಳು ಗಲಾಟೆ ಮಾಡಿ ಚಳುವಳಿ ಮಾಡಿ ಕಲ್ಲು ಹೊಡೆದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನವನ್ನು ಸೆರೆದು ಅನುಕೂಲ ಪಡೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಭಾಗತ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಡೆದಿರುವ ನೀತಿಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ, ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಜನರಿಗೆ, ರೈತರಿಗೆ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಯಾವರೀತಿಯ ಅನುಕೂಲವೂ ಆಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಮೊನ್ನೆ ನಮ್ಮ ಬಸವಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ಗೋಕಾಕ ಬಂದಿದ್ದರು ಅವರು ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಿದರು. "ಒಬ್ಬರ ಸರಿ ಸರಿದರೆ ಒಬ್ಬ" ಗರಿ:ಬರಾದವರಿಗೆ ತುಳಿ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಬಿಡು ಎನ್ನುವ ಧೋರಣೆ ಸರಿಯಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿ ಯವರು ಕೂಡ ರೈತರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಕೂಡ ಒಂದು ಕಡೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ರಾಷ್ಟ್ರದ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಜನ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. Tax on farm produce will be a mistake Storage scheme to prevent distress sale...ಪ್ಲಾನ್ನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್ ಸದಸ್ಯರಾದಂತ ಡಾ|| ಸ್ವಾಮಿನಾಥನ್ ಕೂಡ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದೊಂದು ಕ್ಷಿಂಟಾಲಿಗೆ ೨೦-೨೫ ರೂಪಾಯಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಸ್ಕೋರೇಜ್ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ರೈತರ ಹಲವಾರು ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಂಜೂ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಬೆಳೆ ವಿಮೆ ಒಂದು. implement it through out the State. It is not as if it is only for an individual.

XX

XX

ಪ್ಯಾರಿಸ್ ಬೇಸಿಸ್ ಮೇಲೆ ರೈತನು ಬೆಳೆದಂತ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಗೆ ಬೆಲೆಯನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದರೆ, ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ, ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ಪಾದನೆ ಯಾಗುವಂತ ವಸ್ತುಗಳಿಗೂ ರೈತನು ಬೆಳೆದಂತ ಬೆಳೆಗಳಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಿದರೆ ರೈತರಿಗೆ ಯಾವರೀತಿ ತೊಂದರೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇವತ್ತು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕಾನೂನುಗಳು ಇವೆ. ಆದರೆ, ಇರತಕ್ಕ ಕಾನೂನುಗಳು ಸರಿ ಯಾದರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಜಾತೀಯ ಆಧಾರದಮೇಲೆ ಕೆಲವೊಂದು ಕಾನೂನುಗಳು ಇರುವುದರಿಂದ ಇಡೀ ದೇಶ ವಿನಾಶವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿಯವರಾದ ನೀಲಂ ಸಂಜೀವರెಡ್ಡಿ ಯವರು ಕೂಡ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಳನೆ

ಜೂನ್ ೧೯೭೯ರಲ್ಲಿ ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿಯವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಜಾತೀಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ರಿಸರ್ವೇಷನ್‌ಗಳು ಇಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ, ಇದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹಾನಿಯಾಗುತ್ತದೆಂಬ ಮಾತನ್ನು ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಬಂದಂತ ಗೋಕಾಕ್ ವರದಿಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯದ ಹಲವಾರು ಕಡೆ ಗಲಾಟೆಗಳು ಆದವು. ಹಾವನೂರು ವರದಿ ಬಂದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇಡೀ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಗಲಾಟೆಯಾಯಿತು. ಅದ್ದರಿಂದ ಜಾತಿ ಜಾತಿಗಳ ಆಧಾರದಮೇಲೆ ಯಾವುದೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೂ ಈ ದೇಶ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಜಾತೀಯ ಆಧಾರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅರ್ಥಿಕ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

XX

XX

ಉಪರಾಷ್ಟ್ರಪತಿ ಬಿ.ಡಿ. ಜತ್ತಿಯವರು ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಪತ್ರಿಕಾಕರ್ತರೂ ಜಾತೀಯ ಆಧಾರದಮೇಲೆ ರಿಸರ್ವೇಷನ್ ಕೊಟ್ಟರೆ ಈ ದೇಶ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿ ಯವರೇ ಸ್ವತಃ ೨೨ನೇ ನವೆಂಬರ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. While speaking in Bihar, on 22nd November 1978, she said "if you reserve seats on the basis of castes, our country will go to dogs" ಅಂದು ಸಂವಿಧಾನ ಮಾಡಿದಂತ ಜನ ಜೀವಂತವಾಗಿದ್ದರೆ, ಅವರೇ ಆದ ಒಂದು ಸಮಿತಿ ಮಾಡಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೇಳಿದರೂ ಇದನ್ನು ಇವತ್ತೂ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಬಸವಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ; ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಜಾತೀಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ರಿಸರ್ವೇಷನ್ ಪದ್ಧತಿ ಇರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಜಾತೀಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಬೇಡ ಅಂದರೆ, ಮೊದಲು ಜಾತಿಗಳು ನಿರ್ಮೂಲವಾಗ ಬೇಕು. ಈ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದೀರಿ? ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಾತಿಗಳು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಹೋರಾಟ ಮಾಡಿದರೂ ಜಾತಿಗಳು ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಾತಿಗಳು ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಇರುತ್ತವೆ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ರಿಸರ್ವೇಷನ್ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅರ್ಥಿಕ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೈಕೋರ್ಟಿನವರು ಮತ್ತು ಸುಪ್ರೀಂಕೋರ್ಟಿನವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀಮತಿ ಇಂದಿರಾ ಗಾಂಧಿಯವರು ಕೂಡ ಈ ಸಮಯವನ್ನು ಸಮರ್ಥನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಆಳವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ನಾಯಕರುಗಳು ಇದ್ದಾರೆ, ನಿಪುಣರು ಇದ್ದಾರೆ. ರಾಜ್ಯಾಂಗ ಇದೆ. ವಿಷಯ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಭೀಮಣ್ಣ ಖಂಡ್ರೆ.—ಈ ವಿಷಯ ಪವಿತ್ರವಾದ ಈ ಸದನದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಯಾಗಿ ಇಡೀ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೇ ಗೊತ್ತಾಗಬೇಕು. ಜಾತೀಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಮಾಜವಾದ ಅಂತ ಏತಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಪೂರ್ವದ ಕಡೆ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಪಶ್ಚಿಮದ ಕಡೆ ನಡೆಯುತ್ತೀರಿ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಾತೀಯತೆ ಹೋಗುವವವಗೂ ಸಮಾಜ ಉದ್ಧಾರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ? ಜಗಜೀವನರಾಂ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಜಾತಿ ಇರುವವರೆಗೆ ಸಮಾಜವಾದ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಸಮಾಜವಾದ ಆಗುವವರೆಗೆ ಜಾತಿ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಸಮಾಜನಾದ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಜನತೆಯನ್ನು ಚೀಟ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ನಾನು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದರೆ, ಬಾಲ್ಕಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಡೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಫಾರ್ಮ್‌ಗೆ ಹೋದರೆ, ಹಿಂದೂ ಸ್ಥಾನ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಯಾವುದೇ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಗಲೀ ದೂರದ್ದಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಿನ್ನೆ ಪೇಪರ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ, ಹಿಮಾಚಲಪ್ರದೇಶ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಏನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಜಾತಿ ಆಧಾರ ಬಿಟ್ಟು ಅರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಮೇಲೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಜನರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಜಗಜೀವನ್‌ರಾಮ್ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಡಾ|| ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಜ್ಯೂರಿಸ್ತ್ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ನಾನು ಏತಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆನೆಂದರೆ ನಾನು ಮೂರು ದಿವಸ ದಿಂದಲೂ ಪೇಪರ್ ಕಟಿಂಗ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ರೆಡ್ಡಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸರಿಸಮಾನತೆ ಬರಬೇಕು ಅಂದರೆ ಅರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಮೇಲೆ ಬರಬೇಕೆ ಹೊರತು ಜಾತಿ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಬರಬಾರದು. ಹಿಮಾಚಲ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವರೀತಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅದೇ ರೀತಿ ಮಾಡಿ. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಗರಿಬರಿಗೆ ಏನು ಉಪಯೋಗವಾಗಬೇಕು ಅದು ಆಗುತ್ತದೆ. ಇವೊತ್ತು ಎಲ್ಲ ಜಾತಿಯಲ್ಲೂ ಗರಿಬರು ಇದ್ದಾರೆ. ಇವೊತ್ತು ಇರತಕ್ಕಂತಾದ್ದು ಎರಡೇ ಜಾತಿ ಒಂದಿಂ ಗರಿಬರ ಜಾತಿ, ಇನ್ನೊಂದು ಶ್ರೀವಂತರ ಜಾತಿ. ಈ ಎರಡು ಜಾತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಜಾತಿಗಳನ್ನು ಮೂಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೋದರೆ ಕೆಟ್ಟುಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿ ಬಸಪ್ಪ.—ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಏನು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿ.

ಶ್ರೀ ಭೀಮಣ್ಣ ಖಂಡ್ರೆ.—ಅದೇ ಸಿಕ್ ಜನ ಸಿಕ್ ಸ್ಥಾನ ಬೇಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಗರೀಬರು ತೃಟನ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ನಮಗೆ ದಲಿತ ಸ್ಥಾನ ಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ೧೦೦ ಜಾತಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಲಿಂಗಾಯತರು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ ನನಗೆ ಒಂದು ಸ್ಥಾನ ಇಲ್ಲಿ ಏತಕ್ಕೆ ಬೇಡ ಎಂದು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಈ ತರಹ ಅನೇಕ ಜಾತಿಗಳ ಹೆಸರನ್ನು ತಂದರೆ ಅದನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸ ಬೇಕು. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯೂನಿಟಿ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಜಾತಿಗಳ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ತೆರತಕ್ಕದ್ದು ಎರೋಧ ಮಾಡ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಫ್ಯಾಮಿಲಿ ಪ್ರಾನಿಂಗ್ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ೧೯೭೬ರಲ್ಲಿ ೨೦೦ ಫ್ಯಾಮಿಲಿ ಪ್ರಾನಿಂಗ್ ಅಪರೇಷನ್ ಮಾಡಿದಾಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ೧೦-೧೦ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಅವಾರ್ಡ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಬಾಲ್ಯ ಪರ್ಕಾರ್ನ್ ಒಂದೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ೨೦೦೫ ಮಾಡಿಸಿದ್ದಾರೆ ಅಂದರೆ ಇದು ಕರ್ನಾಟಕ ಅಲ್ಲ, ಇಂಡಿಯಾ ಅಲ್ಲ, ಇಡೀ ವರ್ಲ್ಡ್ ಗೆ ಯೂನಿಕ್ ರೆಕಾರ್ಡ್. ಬಿ.ಬಿ.ಸಿ. ಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ಸಾರಿ ಡಿಕ್ಲೇರ್ ಮಾಡಿದರು, ಇನ್ನು ಮೊನ್ನೆ ಗುಂಡೂರಾವ್ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಮರ್ ಸಾಹೇಬ್ ಅವರು ಫ್ಯಾಮಿಲಿ ಪ್ರಾನಿಂಗ್ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸಮಾರಂಭ ಏರ್ಪಡಿಸಿರು. ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಶಾಲಾ ಹೊದಿಸುವುದು ಸನ್ಮಾನಿ ವುದು ನಡೆಯಿತು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕು ಎಂದರೆ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಜನ ಕಿಸಾನಾರು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾದಂಥ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಹೆಸರನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಗೌರವ ವಲ್ಲಾ ಅವರಿಗೆ ಸಲ್ಲಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ, ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಇಷ್ಟು ಕಾಲ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಗಂಗಾಧರನ್ (ಕೃಷ್ಣರಾಜ).—ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣ ಸರ್ಕಾರ ಹಿಂದಿನಿಂದ ನಡೆದುಬಂದ ದಾರಿ ಮುಂದೆ ನಡೆಯಬಹುದಾದ ದಾರಿಯ ಪಕ್ಷಿ ನೋಟ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಅದರ ಮೇಲೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವಾಗ ಎರಡು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೆ ನಡೆದದ್ದು ತಪ್ಪಿದೆಯೇ, ಹಾಗೆ ಮುಂದೆ ನಡೆಯಬಯಸಿರುವುದು ತಪ್ಪಿದರೆ ಸಲಹೆ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು. ಹಿಂದೆ ನಡೆದುಬಂದಿರತಕ್ಕ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳು ಕೂಡ ಕಾರ್ಯಗತಗೊಂಡಿವೆ ಎಂದು ವಿಶ್ವಾಸ ಇಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಮುಂದೆ ಏನು ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಖಚಿತವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವ ಭರವಸೆ ಇಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯ ಇದೆ. ನಾವು ನೋಡುವಾಗ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಧಿಕಾರ ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಗ ನಾನು ಏನು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ? ಮಾಡಿದ್ದೇನೆಯೇ? ಇಲ್ಲವೇ? ಇದನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರ ಬಂದರೆ ನಾನು ಹೇಳುವಂಥ ವಿಷಯಗಳು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಇದನ್ನು ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ರಾಜಕೀಯ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಇದರ ಒಂದು ತಳಹದಿಯ ಮೇಲೆ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡುತ್ತಾ ಇಂದಿನ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ವಿವರಿಸುವುದಾದರೆ ಕನ್ನಡಿಗರ ಕಣ್ಣೀರ ಕಡಲ ಮೇಲೆ ಕನ್ನಡ ಜನತೆಯ ಆಸೆ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳ ಕಾಗದದ ದೋಣಿಯನ್ನು ತೇಲಿಬಿಟ್ಟಂತೆ ಇದೆ. The Government has floatad the paper boats of aspirations and hopes of the people in the ocean of tears of the people of this Karnataka. ಏತಕ್ಕೆ ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದರೆ ಮಾನ್ಯ ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣವನ್ನು ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುವುದರೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಗೋಷಿಪನಾಥಂ ವಿಷಯ. ಯಾವ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸರ್ಕಾರ ತ್ಯಾಗಮೂರ್ತಿ ಯಾದಂಥ ಭಗವಾನ್ ಬಾಹುಬಲಿಗೆ ಎರಡು ಬಾರಿ ಮಹಾಮನ್ಯಕಾಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿಸಿದ ಅಂಥ ಸರ್ಕಾರದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳು ಹೆಂಗಸರನ್ನು ಕೊಂದಂಥ ಬಾಹುಬಲಿಯ ಮಹಾಕಾಭಿಷೇಕ ವನ್ನು ನಾವು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದೊಂದು ವಿಷಯೋಸ. ಗೋಷಿಪನಾಥಂ ಕೆರೆ ಒಡೆದು ಹೋದ ಕಾರಣ ಕುರಿತು ಅವರು ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಎರಡು ಸಾವಿರ ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆಯುಳ್ಳ ೬೨೦ ಎಕರೆ ಜಮೀನುಳ್ಳ ಪ್ರದೇಶ. ಅಂಥ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ೧೫೦ ಬಾವಿಗಳ ಅದರಲ್ಲಿ ೧೦೫ ಬಾವಿಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಪಂಪ್‌ಸೆಟ್‌ಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದು, ಕೇವಲ ೪೫೦ ಎಕರೆ ನೀರಾವರಿಯಾಗತಕ್ಕ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ೩೪.೨೫ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಕೆರೆ ಕಟ್ಟುವ ಯೋಜನೆ ಮಂಜೂರಾತಿ ಮಾಡಿದೆ. ೧೦೫ ಬಾವಿಗಳಿಗೆ ಪಂಪ್‌ಸೆಟ್‌ಗಳಿವೆ. ಆದರೆ ಅಷ್ಟಕ್ಕೆ ಮುಗಿಸುಲಿಲ್ಲ. ೨೫ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ

ಯೋಜನೆ ೧೯೮೦ರ ವರೆಗೆ, ೪೫೦ ಎಕರೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ನೀರಾವರಿ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ೪೬ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಈ ಯೋಜನೆಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಸದನಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ಗೌರವ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ, ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಗೌರವದೊಡನೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ, ೧೯೮೦ರ ಮಾರ್ಚಿಯವರೆಗೆ ರಿವೈಸ್ಟ್ ಎಸ್ಪಿ ಮೇಟ್ ೫೪ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಯೋಜನೆಗೆ ಮಾರ್ಚಿಯವರೆಗೆ ಮಂಜೂರು ಆಗಿಲ್ಲ ಮಾರ್ಚ್ ೧೯೮೦ರಲ್ಲಿ ಮಂಜೂರಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ೧೯೮೦ರ ಮಾರ್ಚಿಯವರೆಗೆ ೪೬ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸರ್ಕಾರದ ಮಂಜೂರಾತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅಂದರೆ ಈ ಸದನದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಂಥ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಗೌರವ ಇದೆಯೇ ಎಂದು ನಾವು ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಅವರೂ ಕೂಡ ಆಣೆಕಟ್ಟು ಏನಾಯಿತು, ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಕಟ್ಟಿದರೂ ಕೂಡ ಅದೇ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ.....

“The Executive Engineer and Superintending Engineer had observed during inspections in October 1980, January 1981, May 1981 and September 1981 that the draft channel work has not progressed satisfactorily; but they had not taken proper action to ensure its completion. There was flooding and the guide bund was “about to be over-topped” in September 1981, as observed by the Superintending Engineer. He had also visualised danger to the village if the guide bund was damaged all the same, proper attention was not paid to this work.”

ಈ ರೀತಿ ಮೂರು ಬಾರಿ ಆ ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನ ಕೊಡದೆ ಕಟ್ಟಿ ಬಡೆದು ೪೭ ಜನರು ಸತ್ತು ೪೭ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಆಸ್ತಿ ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಅನುಮತಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು ವಿಶಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಆ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿದ್ದೇನೆ. ಆ ಕಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಒಂದು ಆಣೆಕಟ್ಟು ಇದ್ದು ಅದು ಬಡೆದು ಹೋಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿರತಕ್ಕ ಒಂದು ಸಿಮೆಂಟ್ ಕಾಂಕ್ರೀಟ್ ತಂಡನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಗುರುತಿಗಾಗಿ ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸಿಮೆಂಟಿನ ಅಂಶ ಏನಾದರೂ ಇದೆಯೇ ಏನುವುದನ್ನು ನಾವು ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಕಟ್ಟಿ ಬಡೆದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿರತಕ್ಕಂಥ ಸಿಮೆಂಟ್ ಕಾಂಕ್ರೀಟ್ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಕರಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಈ ರೀತಿಯ ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟಲಿಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಇವೊತ್ತು ಪಬ್ಲಿಕ್ ಅಕೌಂಟ್ ಕಮಿಷಿಯವರು ವರದಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ವರದಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನೂರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಕೂಡ ಸಿಮೆಂಟ್ ಇದರಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಲ್ಲ. ನಾನು ಇದನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಬಡೆದ ಮಧ್ಯಭಾಗದಿಂದ ತಂದಿದ್ದೇನೆ, ಇಂತಹ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಬೇಕು ಎಂದು ಮಾಡಿದರೆ ಈ ದೇಶದ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಬಲ್ಲರೇ ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ಆಗತಕ್ಕ ಸವ್ಯವನ್ನು ಉಳಿಸಬಲ್ಲರೇ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಶಿ-೩೦ ಪಿ.ಎಂ.

ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆಣೆಕಟ್ಟು ಇತ್ತು, ಅದು ಬಡೆದು ಹೋಗಿದ್ದರಿಂದ ಅದರ ಮಧ್ಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿದ್ದ ಒಂದು ಸಿಮೆಂಟ್ ಕಾಂಕ್ರೀಟ್ ತಂಡನ್ನು ನಾನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಇದು ಪಿ.ಎ.ಸಿ. ಕಮಿಷಿಯವರು ಹೋಗಿದ್ದಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ; ತಂದಿದ್ದು, ಹೀಗೆ ವಿವೇಚನಾ ರಹಿತವಾದ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನೂ ಕೂಡ...

ಶ್ರೀ ಮುಳ್ಳೂರು ಅನಂದರಾವ್.—ಆ ಆಣೆಕಟ್ಟನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದು, ಹಾಸಲ್ ತೆಗೆದದ್ದು ಯಾವ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೀರಾ ಸ್ವಾಮಿ ?

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಗಂಗಾಧರನ್.—ತಾವು ನೋಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಪಿ.ಎ.ಸಿ.ನವರು ತಮ್ಮ ವರದಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ,

ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲೂರು ಆನಂದರಾವ್.—ಯಾವ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿ ಅದನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದು ? ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ಯಾಂಕ್ಷನ್ ಕೊಟ್ಟವರು ಯಾರು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಗಂಗಾಧರನ್.—೧೯೭೬ರ ನವೆಂಬರ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದು.

SRI MALLUR ANANDA RAO.—Why are you charging Sri Gundu Rao?

SRI H. GANGADHARAN.—I am not charging Sri Gundu Rao. I am blaming the Government which is holding the responsibility.

SRI MALLUR ANANDA RAO.—Who is the Government ?

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಗಂಗಾಧರನ್.—ಆಗ ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರ ಯಾವುದೋ ಇತ್ತು. In October 1980, January 1981, May 1981 and in September 1981, the Superintending Engineer and the Executive Engineer cautioned that the channel is going to be destroyed and there is danger to the village. Who has to take care of all these things ? They have not discharged their duties with responsibility. What is the action that you are going to take against those erring officers ? Are you really going to take action or not is the matter to be considered. ಹೀಗೆ ವರದಿಯನ್ನು ಸಮಿತಿ ಅಧಿಕೃತವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಎಲ್ಲ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೂ ನಾನು ಈಗ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ವಿಚಾರ ಸರಣಿ ಏನಂದರೆ ಕಳೆದ ೩೦ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ನಡೆಸಿ ಕೊಂಡು ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಜನಸಮುದಾಯದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ಇಂದಾದರೂ ತಿದ್ದಿ ಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೇ ಎಂಬುದು.

ಇನ್ನು ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ನಾನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿರತಕ್ಕದ್ದು ವರ್ಗಾವಣೆ ಬಗ್ಗೆ. ಈ ವರ್ಗಾವಣೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಹಳ ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ಕೆಲವು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಒಮ್ಮೆ ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಮತ್ತೆ ಬದಲಾಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದು ಬಹಳ ಸ್ವಾಗತಾರ್ಥ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ್ದು ಎಂದರೆ, ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಇನ್ನು ೩ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭ ಇದೆಯೆಂದು ತಿಳಿದುಬಂದಾಗ ವರ್ಗವಾಗ ತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿ ನಿನಗೆ ಎಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟರೆ ನನ್ನನ್ನು ಈ ಊರಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತೀಯೆ ಎಂದು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಇದು ಸಿಂಗಲ್ ಪಾಯಿಂಟ್ ಕರೆಪ್‌ಷನ್. ಇನ್ನು ಮಲ್ಟಿಪಾಯಿಂಟ್ ಕರೆಪ್‌ಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸದನದ ಮುಂದೆ ಈಗ ೩ ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆಯೇ ಒಂದು ಶಾಸನವನ್ನು ನಾನು ತಂದಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಈಗ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮತ್ತೆ ಈಗ ಅದನ್ನೇ ಇಲ್ಲಿ ತರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಆಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನನ್ನ ಎರಡನೆಯ ಮಾತು ಎಂದರೆ, ಮಾನ್ಯ ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿರತಕ್ಕದ್ದು.

ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲೂರು ಆನಂದರಾವ್.—ಮಲ್ಟಿಪಾಯಿಂಟ್ ಎಲ್ಲಿದೆ ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹೆಚ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸ್.—ಮಲ್ಟಿಪಾಯಿಂಟ್ ಇದೆ. ಆದರೆ ಅದು ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ.

ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲೂರು ಆನಂದರಾವ್.—ಮಲ್ಟಿಪಾಯಿಂಟ್ ನಿಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ಇದ್ದಿದ್ದು. ಆಮೇಲೆ ಸಿಂಗಲ್ ಪಾಯಿಂಟ್‌ಗೆ ಬಂತು. ಈಗ ಜೇರೋ ಪಾಯಿಂಟ್‌ಗೆ ತಂದು ಅದನ್ನೂ ಒಡೆದುಹಾಕಿದ್ದಾರೆ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಗುಂಡೂರಾಯರು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹೆಚ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸ್.—ಮಲ್ಟಿಪಾಯಿಂಟ್ ಎಲ್ಲಿದೆ ಎಂಬುದು ಬಿಗಿ ಪಾಯಿಂಟ್. ಅದು ಗೊತ್ತಾದರೆ ಆಮೇಲೆ ಆ ಪಾಯಿಂಟೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಗಂಗಾಧರನ್.—ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಜನ ನಂಬುವುದಾದರೆ ಅದೇ ರೀತಿ ಮ್ಯಾನ್ಯುರಾಟ್ರಿ ನಿ ಗಣಿಯಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯ ಬಹಳ ಸುಡುತ್ತಿದ್ದ ಅಂದಾಗಲೂ ನಂಬಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸ್ವಾಮಿ, ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯ ಏನಂದರೆ ಮಾನ್ಯ ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಂದರೆ “ಶ್ರಮಯೇವ ಜಯತೇ” ಎಂದು. ಇದು ಎಂಥ ಮಾತು. ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಯವರು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಜಾಪುರದ ಗೋಳಗುಮ್ಮಟ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಏನಾದರೂ ಒಮ್ಮೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ನುಡಿದರೆ ಅದು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದು ಸತ್ಯವೋ, ಅಸತ್ಯವೋ ಅದನ್ನು ಯಾರೂ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಏತಕ್ಕೆ ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ಅವರು ಹೇಳಿರುವ “ಶ್ರಮಯೇವ ಜಯತೇ” ಇದರ ಅರ್ಥ ಏನು? ನನ್ನ ಪ್ರಕಾರ ಹೇಳುವುದಾದರೆ “ಸಮಸ್ತ ಶ್ರಮಯೇವ ಮಮತ್ವ ಸ್ವಾರ್ಥಂ” ಎಂದು. ನಿಮ್ಮ ಶ್ರಮ ನನ್ನ ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಜಯ ಕೊಡುತ್ತದೆ, ಎನ್ನುವ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಇರಬಹುದೆಂದು ಅನಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಮೆಳ್ಳೂರು ಆನೂರಾವ್.—ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಇಂಟರ್ ಪ್ರಿಟ್ ಮಾಡುವುದರಿಂದಲೇ ಸಂಸ್ಕೃತವನ್ನು ಕಿತ್ತುಹಾಕುತ್ತಿರುವುದು.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಗಂಗಾಧರನ್.—ಸ್ವಾಮಿ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ೫೦ ಲಕ್ಷ ಜನ ರೈತ ಕಾರ್ಮಿಕರೇ ನೀವು ಶ್ರಮಿಸಿರಿ, ನಾವು ಜಯಗಳಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ೨೬ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದುವರೆಗೂ ಕನಿಷ್ಠ ವೇತನವನ್ನು ನಿಗದಿಮಾಡಿದೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಸಿನಿಮಾ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿ, ಹೋಟೆಲ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿ, ಸರಾವಿಕಸ್ಸಿ, ಫ್ಲೈವುಡ್, ಕ್ಯಾಪುನಿಟ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿ, ಇನ್ನೂ ಮುಂತಾದವು. ಬೀಡಿ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಠ ವೇತನವನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ೧೯೭೫ರಲ್ಲಿ ಏನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದರು. ಅದತ್ತಿನ ಜೀವನ ಸೂಚ್ಯಂಕ ೩೬೬ ಇತ್ತು ಆದರೆ ಇವತ್ತು ಸರ್ಕಾರದ ಲೆಕ್ಕದ ಪ್ರಕಾರ ಜೀವನ ಸೂಚ್ಯಂಕ ೪೭೦ ಇದೆ. ಆಮತ್ತೇ ಇವರು ದಿನಗೂಲಿಯನ್ನು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿ ದ್ವಿಪರಿ ಬೀಡಿ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ೪೦.೫೦ ಕೋಟಿ ರೂ. ಸಂದಾಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಹಣ ಈಗ ಬೀಡಿ ಕೆಲಸಗಾರರ ಮಾಲೀಕರಲ್ಲೇ ಉಳಿದಿದೆ. ಸಿನಿಮಾ ಓನರ್ಸ್ ತಾವು ಕೊಡಬೇಕಾದ ದಿನಗೂಲಿಯನ್ನು ಕೊಡದೇ ಹೋದ ಕಾರಣ ಅವರಿಗೆ ೪೦ ಕೋಟಿ ರೂ. ಉಳಿತಾಯವಾಗಿದೆ, ನಾವು ತಿಂದ ಎಂಜಲನ್ನು ತೊಳೆಯುವ ಹೋಟೆಲ್ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಕ್ಲೋತಿ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡದ ಕಾರಣ ಬಂಡವಾಳ ಪಾಹಿಗಳಿಗೆ ೬೦ ಕೋಟಿ ರೂ. ಉಳಿತಾಯವಾಗಿದೆ. ಅಗರ್ ಬತ್ತ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಕೊಡದೇ ಹೋದುದರಿಂದ ಅದರ ಮಾಲೀಕರಿಗೆ ೬೦ ಕೋಟಿ ರೂ. ಉಳಿದಿದೆ. ಇವೆಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕಣ್ಣೀರಿಡುವ ವಿಚಾರ ಏನಂದರೆ ರೈತರ ಬಗ್ಗೆ ಕಳವಳಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುವ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಿರುವ ಒಂದು ಲೋಪ ಏನಂದರೆ ರೈತ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಏನು ಕನಿಷ್ಠ ವೇತನ ನಿಗದಿಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅದನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡದ ಕಾರಣ ೫೦೦ ಕೋಟಿ ರೂ. ರೈತ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ವೈ. ರಾಮಕೃಷ್ಣ.—ಈ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳೆಲ್ಲಾ ತಮಗೆ ಎಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿತು ?

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಟಿ. ರಾಮಾ.—ಇದು ತಮ್ಮ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳೇ ?

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಗಂಗಾಧರನ್.—ಏನು, ನನ್ನ ಅಂಕಿಅಂಶವೇ ಇದು. ಎಷ್ಟು ಜನ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಯಾವ ಯಾವ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ೩೬೦-೪೭೦ ರೂ. ಗ್ರೇಡ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಅದು ಅವರಿಗೆ ಸಲ್ಲುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಹಣವೆಲ್ಲಾ ಮಾಲೀಕರಲ್ಲೇ ಉಳಿದಿದೆ.

ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಕೂಡ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. Minimum wages for farm labour States directed to expedite revision. ಅದು ಬಂದಿದ್ದು ೨೫-೧-೮೧ ರಲ್ಲಿ. ಆಮರೆ ಅಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ೨೬ ಉದ್ಯಮಗಳು ಏನಿವೆ ಅವುಗಳ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಮಿನಿಮಂ ವೇಜಸ್ ನಿಗದಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಇವರು ಇದುವರೆಗೂ ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಬಹಳ ವಿಷಾದನೀಯ ಸಂಗತಿ. ಇದನ್ನು ನಾನು ಆಪಾದನೆ ಮಾಡುವುದು ಯುಕ್ತವಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ನಾನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಆಹ್ವೇಷವೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇವರು ಏತಕ್ಕೆ ಇದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೆಲವು ವಕ್ತಾರರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಅದು ಸತ್ಯವೋ, ಅಸತ್ಯವೋ, ಅದನ್ನು ನನ್ನ

ತಲೆಯಮೇಲೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರ್ ಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಮಿನಿಮಂ ವೇಜಸ್ ನಿಗದಿ ಮಾಡದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಹೊದ ಪ್ರಭಾವ ನಡೆದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹೋಟೆಲ್ ನೌಕರರ ವೇತನ ನಿಗದಿ ಮಾಡದಿರುವುದಕ್ಕೆ ೨೫ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಅವಕಾಶ ನಡೆದಿದೆ. ಇದರಂತೆಯೇ ಎಲ್ಲಕಡೆಯೂ ಅನೀತಿ, ಅವ್ಯವಹಾರ ನಡೆದಿದೆ ಎಂದು ಪ್ರಮುಖ ನಾಯಕರುಗಳು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಕನಿಷ್ಠ ವೇತನ ನಿಗದಿ ಮಾಡದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ಕಾರಣವಿರಬಹುದು. ಇಲ್ಲವೇ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಎಲ್ಲಿದಿರಬಹುದು ಬಿಡಿ ಕೆಲಸಗಾರರ ಮಾಲೀಕರು, ಆಗರಾತ್ಮಿ ಕೆಲಸಗಾರರ ಮಾಲೀಕರು, ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಉದ್ಯಮಿಗಳು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದರೆ, ಸರ್ಕಾರದವರು ನಿಗದಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ದಿನಗೂಲಿಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಸಿದ್ಧರಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು. ಆದರೆ ಈ ಸರ್ಕಾರ ಏತಕ್ಕೆ ಇದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದಾಗ ಇದರಲ್ಲಿ ಏನೋ ದೋಷ ಇರಲೇಬೇಕೆಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಸರ್ನಮಾನ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಇನ್ನು ಇರಿಗೇಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಬಹಳ ವಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ವಿನಿಯೋಗಿಸಿದ್ದೆವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ವಿಚಾರಮಾಡಿದರೆ ಸರ್ಕಾರ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ತೀವ್ರ ಗಮನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾವೇರಿ ಬೇಸಿನ್ ೨೪ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹೋದವರ್ಷ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಈ ವರ್ಷ ಮೂವತ್ತು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆವೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಕಾವೇರಿ ಬೇಸಿನ್ ಗೆ ಒಟ್ಟು ಹಣ ೧೭೦ ಕೋಟಿ ಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ೩೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆವೆಂದರೆ ಈ ಯೋಜನೆ ಮುಗಿಯ ಬೇಕಾದರೆ ಎಷ್ಟು ದಿವಸಗಳು ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಯೋಜನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹೇಮಾವತಿ, ಹಾರಂಗಿ, ಕಬಿನಿ ಮತ್ತು ವರಾಣಾ ನಾಲೆ ಇವುಗಳು ಇನ್ನು ೧೦ ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಮುಗಿಯುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಬೆಳೆವಣಿಗೆ ಆಷ್ಟಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಮನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮುಂಚೆ ಪರ್ವತಗಳಾದರೂ ಜನರಿಗೆ ಮನೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇದು ಬಹಳ ದುಃಖದ ಸಂಗತಿ. ಏತಕ್ಕೆ ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ಮೊನ್ನೆ ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟ ಪ್ರಕಾರ ೧೪ ಲಕ್ಷ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಮನೆಗಳಿಲ್ಲ. ಕಳೆದ ವರ್ಷದವರೆಗೆ ಲೆಕ್ಕ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ೧೧ ಲಕ್ಷ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಮನೆಗಳು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದ ವರು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದಂತೆಲ್ಲ ಆದರೆ ಸಂಖ್ಯೆ ೧೪ಕ್ಕೆ ಏರಿತು. ಇದು ಹೇಗಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ೧೦೦ ಅಡಿ ಕಂಬವನ್ನು ಹಂತತಕ್ಕಂಥವನು ನಾಲ್ಕು ಅಡಿ ಹತ್ತುತ್ತಾನೆ, ಐದು ಅಡಿ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿಯುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತೆ ಮೂರು ಅಡಿ ಹತ್ತುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತೆ ನಾಲ್ಕು ಅಡಿ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿಯುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗೆ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿಯುವುದೇ ಹೊರತು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹತ್ತುತಕ್ಕಂಥ ಪ್ರಯತ್ನ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಇವರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ ವೆಂದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಬಹುಶಃ ಮನೆಗಳ ಸಮಸ್ಯೆ ವಿಚಾರವೂ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇದಿಯೇ ಎದ್ದಾಗಲೇ ಇರುವ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮನೋಭಾವನೆ, ಅಭಿಮಾನ ಇರುವ ಈ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇದಿಯೇ ಎಂದು ಕೇಳ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇನ್ನೂ ಮೂರುವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಇದನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೇ, ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ. ಆದರೆ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಕೊಡಲು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವುದಾದರೆ, ಸರ್ನಮಾನ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಈಗ ಹಾಸಿಂಗ್‌ಬೋರ್ಡ್ ಆಗಲಿ ಹುಡುಕೋ, ಬಿ.ಡಿ.ಎ. ಆಗಲಿ, ಸಿ.ಬಿ.ಟಿ.ಬಿ. ಆಗಲಿ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟತಕ್ಕಂಥದ್ದು, ಸಮಾಜವಾದವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸತಕ್ಕಂಥ ಸರ್ಕಾರ ಕಟ್ಟತಕ್ಕಂಥ ಮನೆಗಳು ಅವುಗಳ ಬೆಲೆ ಎಷ್ಟು ಎಂದರೆ ಒಂದೂವರೆ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು. ಇಂಥ ಮನೆಗಳನ್ನು ಶ್ರೀಮಂತರಿಗೆ ಕಟ್ಟ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಇಷ್ಟೇ ದಿವಸಗಳೊಳಗೆ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿ ಲೋ ಇನ್‌ಕಮ್, ಮಿಡಲ್ ಇನ್‌ಕಮ್ ಗ್ರೂಪ್ ಜನರಿಗೆ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ಇದು ಬಹಳ ದುರದೃಷ್ಟ. ಮಾನ್ಯ ಬ ಸವಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಇದ್ದಾಗ ಅವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದರು. ಆ ಯೋಜ ನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಎಲ್ಲ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೊಡ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಟ್ಟು ಸುಮಾರು ೧೫ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಸಿಂಡಿಕೇಟ್ ಮನಿ ಎಂದು ಕೊಟ್ಟರು. ಆದರೆ ಆಧಾರದಮೇಲೆ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕು ಎಂದರೆ, ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಲಸ ನಡೆಸಿದೆ, ಅದರ ದೋರಣೆಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಟ್ಟತಕ್ಕಂಥಮನೆಗಳು

೧೯೭೬-೭೭, ೧೯೭೭-೭೮, ೧೯೭೮-೭೯ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದರೆ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ ಹಣ ಸುಮಾರು ೨೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು. ಇದರಲ್ಲಿ ಅಮೆಂಟ್ ಸರೆಂಡರ್ ೧೫ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು, ೧೯೭೫-೭೬ರಲ್ಲಿ ೬.೧೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು, ೧೯೭೫-೭೬ರಲ್ಲಿ ೩.೨೨ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಒದಗಿಸದರೂ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರು ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಲಿಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿ ಯಾವರೀತಿ ಸಾಧಿಸಬಲ್ಲರು ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವು ಗಮನಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಮೈ. ರಾಮಕೃಷ್ಣ.—ರಿಪೋರ್ಟ್ ಏನು ಇದೆ ಅದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡಿ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಗಂಗಾಧರನ್.—ಪಬ್ಲಿಕ್ ಆಕೌಂಟ್ಸ್ ಕಮಿಟಿ ರಿಪೋರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ರೈತರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ತಾವು ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಡೈರಾಂಡ್ ಫಾರ್ಮಿಂಗ್ ಎಂದು ಹೇಳಿ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ೮೫ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಅನುದಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ದುರದೈವದ ಸಂಗತಿ ಏನು ಎಂದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅವರೂ ಹೇಳತಕ್ಕಂಥದ್ದು ಈವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಪ್ರಶೋತ್ತರಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ. ೫೦೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ನಾವು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿ. ರೈತರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ ೮೫ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಕಥೆಯನ್ನು ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ ಒಬ್ಬ ರೈತನು ತೊಟ್ಟಿದ್ದಂಥ ಕೋಟು, ಪಂಚಿ ಮಾತ್ರ ನಿಕ್ಕರು, ಒಳಗಿನ ನಟಿಬನಿನ್, ಹೇಟ ಎಲ್ಲವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಆ ರೈತನಿಗೆ ಒಂದು ಲಂಗೋಟಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಏತಕ್ಕೆ ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ತಾವು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ ಕೊಡುಗೆ ಈಗ ಮೈಸೂರು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಜಾಹಿರಾತು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಬೆಲೆಗಳು ಇಳಿದಿವೆ. ೧೦೦ಕ್ಕೆ ೫೦ ರಷ್ಟು ಬೆಲೆಗಳು ಇಳಿದಿವೆ. ಎಲ್ಲಾ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ೧೦೦ ರಷ್ಟು ಏರಿಸಿ ಬೆಲೆಗಳನ್ನು ಇಳಿಸಿರತಕ್ಕಂಥದ್ದು ೫೦. ಸರ್ಕಾರ ಹೊರಬಾರದಂಥ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೊರಿಸಿ ಅದನ್ನು ಇಳಿಸಿದ್ದೇವೆ ಎಂದರೆ ರೈತರಿಗೆ ನೀವು ಕಡೆಗೆ ಒಂದು ಲಂಗೋಟಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಉಳಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ನಿಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಿರತಕ್ಕಂಥದ್ದು. ನೀವು ಬದುಕೋರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಪ್ರಾಪ್ತೀವ್ ಆರ್ಟಸ್ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ತಮ್ಮನ್ನು ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೆಪೆಗೌಡರ ವರದಿ ಪ್ರಕಾರ.

“We have this document of a responsible body constituted by the authorities themselves having passed a resolution nearly four years prior to the violent incident on 21-7-80 voicing the grievances of the persons having lands irrigated by three distributaries about the construction of canals being incomplete but yet notices have been received from the Betterment Levy Officers.”

ಜಮೀನುಗಳಿಗೆ ಕಾಲುವೆಗಳು ಮಾಡಿಲ್ಲ, ನೀರನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ನೀರನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೊರಾಟ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಪ್ರಾಪ್‌ಹೆಕ್ಟೇವ್ ಎಂದರೆ ಈವತ್ತು ನೀರನ್ನು ಕೊಡದಿದ್ದರೂ ರಿಟ್ರಾಸ್‌ಹೆಕ್ಟೇವ್‌ನಿಂದ ಹಣವನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದೀರಿ. ಕೆಪೆಗೌಡರು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ ವರದಿಗೆ ಏನು ಮಾನ್ಯತೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮಾಡಿರತಕ್ಕಂಥ ದೋಷವನ್ನೆಲ್ಲ ಅದರಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ಯಾವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಈ ರೀತಿಯಾದ ಸಮಸ್ಯೆ ಕಾರಣರಾಗಿರುತ್ತಾರೋ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಏನಾದರೂ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳತಕ್ಕಂಥ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಇದೆಯೇ? ಅದಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ಕಾನೂನು ಇದೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಸರ್‌ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಲ್ಯಾಂಡ್ ಟ್ರಿಬ್ಯೂನಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಮೊಕದ್ದಮೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನೀವು ಮಾಡಿರುವ ಅಧಿವೇಶನದಿಂದ ೫೦ ಸಾವಿರ ರಿಟ್ ಅರ್ಜಿಗಳು ದಾಖಲಾಗಿವೆ. ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಆಗಿರ

ಬಹುದಾದ ಅನಾಹುತಗಳು ಮತ್ತು ಆಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದರಬಗ್ಗೆ ಯೋಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ವೈ. ರಾಮಕೃಷ್ಣ.—ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಾವು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಗಂಗಾಧರನ್.—ಇದರಲ್ಲಿ ಇದೆ ೫೦ ಸಾವಿರ ಮೊಕದ್ದಮೆಗಳು ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಸ್ತಾವ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ರಾಮೇಗೌಡ.—ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರಿಗೆ ಏತಕ್ಕೆ ಹೊಟ್ಟೆಉರಿ, ಅವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಮಧ್ಯೆ ಮಧ್ಯೆ ಎರಡೆರಡು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರಲ್ಲ ನಿಮಗೇನು ಸಂಕಟ ದಯವಿಟ್ಟು ಅವರು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕೇಳಿ.

ಚೇರ್ಮನ್.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ದಯವಿಟ್ಟು ನೇರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಬಾರದು.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಗಂಗಾಧರನ್.—ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನೀವು ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಅದರ ಕಡೆಗೆ ಚಿಂತೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಬಂಗಾರಪ್ಪ ನವರು ಏನು ವರದಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿಲ್ಲ. ಪಂಜಾಬಿನ ಮೊದಲ ಮಂಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ಪ್ರತಾಪಸಿಂಗ್ ಕೈರಾನ್ ಅವರು ಇಡೀ ದೇಶವನ್ನೇ ನೀರಾವರಿ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರು. ನೂರಾರು ಜನ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೆ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಅನುಭವ ಉಳ್ಳವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೋಡಿಸಿ ನೀರನ್ನು ಹರಿಸತಕ್ಕಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು ಅಂಥ ಕೆಲಸ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟಿತೆ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ ರೈತರಿಗೆ ನೀವು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ಅವರ ಕೈಗೆ ಒಂದು ಕರಾಳ ಶಾಸನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರಿ. ಲೆವಿಸ್ ಸ್ಪ್ರಿಂಗ್ ಎಂದು ತಂದಿರಿ ಇದು ಹೇಗಿದೆ ಎಂದರೆ ರೈತನ ಮಗ ಹೊಸದಾಗಿ ಲಗ್ನವಾದರೆ ಇನ್ನೂ ಮುಂದೆ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಮುತ್ತನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ತಹಸೀಲ್ದಾರರಿಂದ ಲೈಸೆನ್ಸ್‌ನ್ನು ಪಡೆಯ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೋ ಏನೋ ಎನ್ನುವಂತಿದೆ. ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಕರಾಳ ಶಾಸನವಿರುತ್ತದೆ. ಇಡೀ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಯಾವ ಆಧಾರದಮೇಲೆ ಋಣದಿವಾನ್ ಶಾಸನ ವನ್ನು ಆರಂಭಮಾಡಿದರೋ ಅದರಿಂದ ಕೆಲವು ಜನಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅನುಕೂಲವಾಯಿತು. ಸಾಲ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ರೈತರ ಋಣವಿಮುಕ್ತನಾಗಲಿಲ್ಲ. ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಗಳಿಂದ ಬಡರೈತನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಸಾಲ ರದ್ದಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ ಉತ್ತರ ೧೧೨ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಾಲ ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಕೇಳಿದ್ದು ಡೆಟ್ ರಿಲೀಫ್ ಆಕ್ಟ್ ಕಾನೂನಿನನ್ವಯ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸಾಲ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಅದು ೩೫ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಆಗುತ್ತಿತ್ತು ಹೊರತಾಗಿ ೧೧೨ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ ಇವತ್ತು ನೀವು ಬಡ ರೈತನಿಗೆ ೩೫ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬಡಲಿಕ್ಕೆ ಆಗಿಲ್ಲ. ಕಳೆದ ವರ್ಷ ೩ ಲಕ್ಷದ ೬೩ ಸಾವಿರ ಜನ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರು ಡಿವ ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಅವರಿಗೆ ೧ ಡಿವ ಕೊಟ್ಟರೆ ೨೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಲೆಕ್ಕಪತ್ರಗಳ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡಿಗೆ ಕೊರತೆ ಇಲ್ಲ. ದುಡ್ಡು ಖರ್ಚುಮಾಡತಕ್ಕ ಅಪಮರ್ಗಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇವೆ. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಲೆಕ್ಕಪತ್ರಗಳ ಸಮಿತಿಯ ವರದಿ ನಮ್ಮಮುಂದೆ ಇದೆ. ಒಂದೆ ಅಣಕಟ್ಟು ಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಲ ನಿಗದಿಯಲ್ಲಿ ಅಣಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ್ದರೆ ಬಹುಶಃ ೨೫ ಕೋಟಿ ರೂ. ಹಣದಲ್ಲಿ ಮುಗಿಯಬಹುದಾದ ಅಣಕಟ್ಟು ಇವತ್ತು ೮೫ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಏರಿರುವುದನ್ನು ಇವತ್ತು ನಾವು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಯಾರು ಹೊಣೆ ? ಅದನ್ನು ನಾನು ಹೆಚ್ಚು ವಿಸ್ತರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಂ.ಐ.ಸಿ.ಪಿ. ಬೋರ್ಡ್ ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಎಂ ಐ ಸಿ ಪಿ ಬೋರ್ಡ್ ಅಂದರೆ ನನ್ನ ಅರ್ಧ ಮೇಜರ್ ಇನ್‌ಕಂ ಪಾರ್ಟ್‌ನರ್ಸ್ ಕಂಪನಿ ಎಂದು. ಅದು ಬೇರೆ ಅರ್ಧ ಇರಬಹುದು. ಆ ಕಂಪನಿಯವರು ಏನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅಂದರೆ, ಅವರು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಸದುಪಯೋಗ ಯಾವ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರ್ ನಿಗದಿಯಾದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಅಣಕಟ್ಟು ಕಟ್ಟಿಲ್ಲ ಅಂತಹವರಿಗೆ ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹಣವನ್ನು ಅಣಕಟ್ಟು ಕಟ್ಟದೆಹೋದರೂ ಹಣ ಕೊಡುವ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರ ತಕ್ಕದ್ದು ಎಕ್ಸ್‌ಗ್ರೇಷಿಯಾ ಪೇಮೆಂಟ್ ೧೬.೭ ಲಕ್ಷ. ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ೧೧೪ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ೨.೧೦ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು. ಡಿಫಾಲ್ಟಿಂಗ್ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರ್‌ನಿಗೆ ಪೇಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿರು

ವುದು ೯.೨೦ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು. ಕಬಿನಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಅಪಾಯಿಡಬಲ್ ಎಕ್ಸ್‌ಟ್ರಾ ಪೇಮೆಂಟ್ ೨.೯೫ ಲಕ್ಷ ಮತ್ತು ೪.೮ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು. ಎಕ್ಸ್‌ಟ್ರಾ ಪೇಮೆಂಟ್ ಆಫ್ ೫.೬೧ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು. ಹಾರಾಗಿ ಅಣೆಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ೧೮,೫೫೦ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳಿಗೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ, ಜೊತೆಗೆ ೪೦ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಅಡ್ವಾನ್ಸ್ ಆಗಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಘಟಪ್ರಭಾ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಡಿಫಾಲ್ಟಿಂಗ್ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳಿಗೆ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸದಿದ್ದರೂ ಕೊಟ್ಟಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಎಕ್ಸ್‌ಗ್ರೇಷಿಯಾ ಪೇಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಪಿ.ಡಬ್ಲ್ಯು.ಡಿ. ಕೋಡ್ ಪ್ರಕಾರ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರ್ ಕೆಲಸ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಆತನಿಗೆ ದಂಡ ವಸೂಲಿ ಮಾಡಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ, ಎಕ್ಸ್‌ಗ್ರೇಷಿಯಾ ಪೇಮೆಂಟ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರ ಹಣ ಎಂದು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ? ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ನಮ್ಮದು ಅಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಇವತ್ತು ತಜ್ಞರ ವರದಿ ಏನಿದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಾರು ಅವರ ಮೇಲೆ ಏನಾದರೂ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಿದ್ದೀರಾ ? ಇದಕ್ಕೆ ಹೊಣೆಗಾರರಾರು ? ಬಡಜನರ ರೈತರ ಕೂಲಿಕಾರರ ಬೆವರಿನ ದುಡ್ಡು. ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ವಾಪಸ್ಸು ಕೊಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಇದೆಯೇ ಆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆಯೇ ಇವತ್ತು ಅದು ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಮಾನ್ಯ ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಂದ ಬಹಳ ಹಣ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಎನ್.ಜಿ.ಇ.ಎಫ್. ಹೆಚ್ಚಿಗೋಲ್ಡ್ ಮೈನ್ಸ್, ಕೆ.ಜಿ.ಎಫ್. ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತು ಮಂಡ್ಯದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಅಸಿಟೇಟ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಅಂಡರ್‌ಟೇಕಿಂಗ್ ಕಮಿಷಿಯವರು ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆ ವರದಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಅಸಿಟೇಟ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯಲ್ಲಿ ೧೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಮುಂದೆ ಹೋದರೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಸ್ಟಾಲ್‌ರಿಯ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ೫ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ನಷ್ಟದಲ್ಲಿದೆ. ಆದರೆ ಎನ್.ಜಿ.ಇ.ಎಫ್. ಹೆಚ್ಚಿಗೋಲ್ಡ್ ಮೈನ್ಸ್, ಭದ್ರಾವತಿ ಕಬ್ಬಿಣ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಲಾಭ ಬರಲು ಕಾರಣ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬೆಲೆಯನ್ನು ಏರಿಸಿದೆ: ವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ಕಬ್ಬಿಣದ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಏರಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಲಾಭ ಬಂತು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮಂಡ್ಯದ ಸುಗರ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಲಾಭ ಬಂತು ಅಂದರೆ ಸುಗರ್ ಪೈಡ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಿಂದ ಅಲ್ಲ, ಲಿಕ್ವಿಡ್ ಪೈಡ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಿಂದ ಲಾಭ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದು ಇನ್ನೂ ನಷ್ಟದಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆ. ಈ ನಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಹೊಣೆಗಾರರು ಯಾರು ? ನೀವು ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸಿ ನಷ್ಟವಾಯಿತು ಅಂದರೆ, ಅಲ್ಲಿದ್ದವರು ಯಾರು ? ಎನ್.ಜಿ.ಇ.ಎಫ್. ನಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಲಾಭ ಬಂತು ಅಂದರೆ, ಎನ್.ಜಿ.ಇ.ಎಫ್. ನಲ್ಲಿ ತಯಾರಾಗತಕ್ಕ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಗೂಡ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಅವರು ಹೇಳಿದ ಬೆಲೆಗೆ ಸರ್ಕಾರವೇ ಮಾನಪ್ಲಿಯಾಗಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಸರ್ಕಾರ ಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಲಾಭ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿದರೆ ಲಾಭ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಅದನ್ನು ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಗಮನಿಸ ಬೇಕು.

ಮತ್ತೊಂದು ವಿಚಾರ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಇವತ್ತು ಪವರ್ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟುಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಕಬಿನಿ ಪವರ್ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್, ಘಟಪ್ರಭಾ ಪವರ್ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ೨೧ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಇವತ್ತು ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಮತ್ತು ಸ್ವಲ್ಪಕೆಗಳಿಗೆ ಪವರ್ ಸಾರ್ವೇಚ್ ಕಾರಣ ಇದೆ. ಕಬಿನಿ ಮತ್ತು ಘಟಪ್ರಭಾ ಪವರ್ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟುಗಳಿಗೆ ೨೧ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಯೋಜನೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವಾಗಿದ್ದರೆ ಇವತ್ತು ೩೫ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಪವರ್ ಕೊರತೆ ನೀಗುತ್ತಿತ್ತು, ಆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅಸಮರ್ಥರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಂಪತ್ತು ಇಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಭದ್ರಾವತಿ ಸ್ಟೀಲ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಟೀನ್‌ಲೇಸ್‌ಸ್ಟೀಲ್ ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕೊಟ್ಟಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸ್ಟೀನ್‌ಲೇಸ್‌ ಸ್ಟೀಲ್ ತಯಾರು ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ಬೇಂಬಾಯಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಉಕ್ಕು ಪಂಜಾಬಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಗೃಹಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಗೃಹಬಳಕೆಯ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ನಮಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿನ ೧೦೦ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸ್ಟೀಲ್ ಅದು ಉಪಯುಕ್ತ ಉಪಕರಣವಾಗಿ ಹೊರಗೆ ಬಂದಾಗ ಅದೇ ವಸ್ತುವಿಗೆ ಸುಮಾರು ೫೦೦ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಹೊರ ರಾಜ್ಯಗಳು ಯಾವರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಪಾದನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಕ್ಷಾಮದ ದುರದೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿರತಕ್ಕ ಚಿತ್ರವರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆ, ಶಿವಮೊಗ್ಗದ ಕೆಲವು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳು ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ತಾಲ್ಲೂಕು ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಪೆನ್ಸರ್‌ಲೆಸ್‌ಸ್ಟೀಲ್ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡತಕ್ಕ ಗೃಹಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಲಾಭ ಹಾಗೂ ಜೊತೆಗೆ ಬಡ ಜನರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ಕಲ್ಪಿಸುವ ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಸರ್ಕಾರ ಈ ಉದ್ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿಫಲವಾಗಿದೆ.

ಇವತ್ತು ಸರ್ಕಾರ ರೈತರ ಬಗ್ಗೆ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವುದೇ ವಿಧವಾದ ಒಂದು ಅಭಿಮಾನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆಶ್ವಾಸನೆಗಳನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನೀರಾವರಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕೋಟಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಕಟ್ಟಿದಂತಹ ತುಂಗಭದ್ರಾ ಅಣೆಕಟ್ಟು ಇವತ್ತು ಏನಾಗಿದೆ ? “ತುಂಗ ಭದ್ರಾ” ಎಂದು ಕೂಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ೩೦೦ ವರ್ಷಗಳು ಬರಲಿ ಎಂದು ಕಟ್ಟಿದರೆ ಅದರ ಆಯಸ್ಸು ೭೪ ವರ್ಷಗಳಾಗಿದೆ ೧೯೮೯ಕ್ಕೆ ಅದರ ಆಯಸ್ಸು ಮುಗಿಯುತ್ತದೆ. ೧೯೮೯ರ ಮೇಲೆ ಆ ಅಣೆಕಟ್ಟು ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬಾರದ್ದು ಆಗುತ್ತದೆ. ಕೋಟಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಎಕರೆ ನೀರಾವರಿ ಮಾಡಿದಂತಹ ತುಂಗಭದ್ರಾ ಅಣೆಕಟ್ಟು ಮಣ್ಣು ಮುಚ್ಚುತ್ತಿದೆ, ೧೯೮೯ಕ್ಕೆ ಅದರ ಆಯಸ್ಸು ಮುಗಿದುಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೂ ಮಾತನ್ನು ಕೂಡ ಹೇಳಿಲ್ಲ, ಇದು ಬಹಳ ವಿಷಾದಕರ ಸಂಗತಿ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಭರವಸೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅವರು ಲೋಬಿಯಲ್ಲ. ಬಹಳ ಉತ್ಸಾಹಶಾಲಿಗಳಾಗಿ ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಎಲ್ಲಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಬಹಳ ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸ್ಪೆನ್ಸರ್‌ಲೆಸ್‌ಸ್ಟೀಲ್ ಗೃಹಕೈಗಾರಿಕೆ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ವಿಷಯ ಕೊಟ್ಟ ಮಾತಿನಮೇಲೆ ಯಾವರಿಂದಿ ನಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮಹಾಭಾರತವನ್ನು ಪ್ರಕಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎ ಈಗಾಗಲೇ ೨೩ನೇ ಸಂಪುಟ ಹೊರಗೆ ಬಂದಿದೆ. ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಮ್ಮೆ ಬಿಡುಗಡೆ ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆ ವಹಿಸಿದರು. ಆಗ ಪ್ರಕಾಶಕರು ಒಂದೆರಡು ಸಾವಿರ ಸಂಪುಟಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡರು. ಆಗ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದರು ನಾಳೆಯೇ ಆಜ್ಞೆ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು. ೨೦ನೆಯ ಸಂಪುಟ ಮುಗಿದ ನಂತರ ೨೩ನೇ ಸಂಪುಟ ಪ್ರಕಟವಾಗಿ, ೨೪ನೆಯ ಸಂಪುಟ ಪ್ರಕಟವಾಗುವುದರಲ್ಲಿದೆ. ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ನಮಗೆ ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ಮೂರು ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲೂ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಇನ್ನು ಮುಂದಾದರೂ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಆಸೆಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ—ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ..... ಇದೊಂದು ಸಣ್ಣ ವಿಷಯ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ೨ ಸಾವಿರ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಆಗಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಹೇಗೆ ? ಇನ್ನು ಫೈಲು ವಿಲೇವಾರಿ ಏನು ಫೈಲು ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ? ೧೯೭೫ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವಿಧವೆ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಪೆನ್‌ಷನ್ ಬರಬೇಕೆಂದು ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿದರು, ೧೯೮೨ನೇ ಇಸವಿ ಬಂದರೂ ಕೂಡ ಆ ವಿಧವೆಗೆ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಯಾವುದೇ ನೌಲಭ್ಯ ದೊರೆತಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಫೈಲೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಧವೆಗೆ ಎಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ ಅಂದರೆ ಆ ವಿಧವೆ ತನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನೀರಿಗೆ ಬೀಳತಕ್ಕ ಪ್ರಸಂಗ ಇದೆ. ಸರ್ಕಾರ ಕೊಟ್ಟ ಭರವಸೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಸಮರ್ಥವಾಗಿದೆ. ಗಗನ ಕುಸುಮವನ್ನು ತೋರಿಸತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ವರದಿ ಇದೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗಬೇಕು. ನಾನು ತಂದಂತಹ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಇನ್ನು ಮುಂದಾದರೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಜನಪ್ರಿಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಎಂದು ಅವರಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿಸಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ತಮಗೆ ಎಂದೆನುಗಳು.

ANNOUNCEMENT

CHAIRMAN.—The Business Advisory Committee at a meeting held to-day the 10th February 1982 have recommended the following programme of business for the House: